

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist
al Uniunii Sovietice, prezentat de tovarășul
N. S. HRUȘCIOV, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Lucrările Congresului al 20-lea al P. C. U. S.

Sedintele din ziua de 15 februarie

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își continuă lucrările. În sedinta din dimineața zilei de 15 februarie, care a fost prezidată de I. V. Kaptionov, P. G. Moskatov, președintele Comisiei de Revizii, a prezentat raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizii a P.C.U.S.

Analizând situația bugetului partidului, raportul a arătat că principalele mijloace sînt folosite pentru propagandă și agitația de partid, pentru pregătirea și ridicarea calificării cadrelor de partid, pentru întărirea disciplinelor de partid. Numai la cursurile și seminariile de scurtă durată organizate în țară sînt rîdicate în fiecare an aproximativ 50.000 de propagandisti. În cele 288 de universități serale de marxism-leninism studiază 149.000 de persoane, dintre care 80.000 de comunisti, 33.000 de comsomoliti și 36.000 de tovarăși fără de partid. După Congresul al XIX-lea al partidului, peste 34.000 de activiști de partid au fost pregătiți în școlile de partid și la cursurile anuale de pe linia comitetelor regionale și comitetelor de finit ale partidului, în școala superioară de partid de pe linia C.C. al P.C.U.S. și la Academia de Științe Sociale.

Referindu-se la cercetarea scrisorilor și reclamațiilor oamenilor muncii de către organele de partid, P. G. Moskatov a subliniat că organele de partid acordă în prezent mai multă atenție acestor muncii și rezolvă mai operativ problemele ridicate în aceste scrisori și reclamații.

Raportul a subliniat în continuare că în ultimii doi ani Comitetul Central al Partidului și-a îmbunătățit considerabil munca în ceea ce privește examinarea cererilor comunistilor și cercetarea chestiunilor personale. Comitetul Central al Partidului (C.C.P.) a lichidat lipsurile dezbătute la timpul său de Comitetul Central, ca de exemplu cercetarea chestiunilor personale ale comunistilor în lipsa acestora și examinarea chestiunilor fără ca comitetul să fie în completul său.

Partidul nostru, a spus în încheiere P. G. Moskatov, se prezintă la Congresul al XX-lea și mai unit și cu mai multă încredere în viitor. Nu încetează încă toate hotărârile Congresului vor fi traduse în viață în mod activ și combativ de către întregul partid, întregă clasă muncitoare, țărănimea colectivă și intelectualitatea populară în numele înălțării continue a marii noastre patrii.

Congresul a trecut apoi la discutarea raportului Comitetului Central al P.C.U.S. și a raportului Comisiei Centrale de Revizii.

A luat cuvîntul E. A. Furțeva (Organizația orășenească de partid Moscova).

Importantele măsuri politice și economice care au fost înfăptuite sub conducerea Comitetului Central, a declarat ea, au consolidat și mai mult ordinarea socialistă, au întărit și mai mult alianța dintre clasă muncitoare și țărănime, prietenia dintre popoarele U.R.S.S.

E. A. Furțeva a citat fapte grătore, care caracterizează activitatea organizației de partid Moscova. Industria orașului, care a îndeplinit înainte de termen sarcinile celei de al 5-lea cincinal, a dat peste

plan produse în valoare de peste 18 miliarde de ruble. Pe același suprafață de producție în decurs de cinci ani nivelul producției industriale a crescut cu 69%, iar productivitatea muncii cu 47,6%.

Industria capitalei are rezerve și mai mari. De aceea, organizația de partid a orașului Moscova a trasat sarcina ca în anii următori să se obțină de pe suprafețele de producție existente o producție industrială aproximativ de două ori mai mare. Acest lucru trebuie să fie asigurat prin folosirea unei tehnologii noi, mai perfecționate, și printr-o mai bună organizare a producției în întreprinderi.

În cuvîntarea sa, Furțeva a rezervat un loc de seamă problemei construcțiilor de locuințe. În cursul cincinalului trecut au fost construite la Moscova locuințe cu o suprafață locativă totală de 4.305.000 metri pătrați. Problema locuințelor continuă însă să rămînă acută. Se prevede ca în cel de al șaselea cincinal să se construiască 9.000.000 metri pătrați de suprafață locativă, 200 de clădiri pentru școli, spitale cu 17.000 de paturi, cinematografe cu 22.000 de locuri etc. Constructorilor, arhitecților și sculptorilor le revine sarcina de onoare de a înălța la Moscova Palatul Sovietelor — un mare monument în memoria lui Vladimir Ilievici Lenin, întemeietorul statului sovietic și al Partidului Comunist.

Sînt proiectate vaste lucrări uriașe pentru amenajarea orașului. O deosebită atenție merită construirea conductei de gaze Stavropol—Moscova, care urmează să fie terminată încă anul acesta.

În încheiere, Furțeva a arătat că la Congresul al XX-lea organizația de partid a orașului Moscova se prezintă mai unită ca oricînd în jurul Comitetului Central leninist al partidului comunist, că comunistii și toți oamenii muncii din capitală nu-și vor orîta forțele și energia pentru îndeplinirea sarcinilor trasate în cel de al șaselea cincinal.

A urmat la cuvînt A. I. Kirilenko, care a fost înțîmpinat cu căldură de întreaga asistență. A. I. Kirilenko și-a consacrat începutul cuvîntării unei analize a principalelor rezultate obținute de partid după Congresul al XIX-lea, iar apoi s-a ocupat de problemele construcției economice și culturale a R.S.S. Ucrainene.

F. R. Kozlov (Organizația de partid Leningrad) a vorbit despre uriasa însemnătate a hotărîrilor adoptate în ultima vreme la plenarele C.C. al P.C.U.S. Obiectul grijii deosebite a partidului a fost dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei grele. Comitetul Central al partidului a dezvăluit denaturările teoretice în economie și a dat la timp o rioasă hotărîre pseudo-economistilor, care cereau înlocuirea ritmului de dezvoltare a industriei grele.

Oamenii muncii din Leningrad, a declarat în continuare vorbitorul, au muncit cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Industria din orașul și regiunea Leningrad a îndeplinit cu succes cel de al 5-lea plan cincinal. În această perioadă, producția globală a crescut cu 87%. În întreprinderi au fost create și a fost pusă la punct fabricarea a sute de aparate și mecanisme care sînt la nivelul celor mai bune realizări ale tehnicii înaintate.

(Continuare în pag. 7-a)

De pe culmi înalte

Dacă e să vorbim în figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălțime, de unde se văd lîmpede orizonturile largi pe drumul spre țelul final — societatea comunistă. Aceste cuvinte ale Raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S., prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, nu privesc numai pe oamenii sovietici. Poporul român, constructor al socialismului în Republica noastră Populară, celelalte popoare din țările democrat-populare, mai au firește de urcat o serie de trepte pînă la această culme. Oamenii muncii din țările capitaliste au de strălucit un drum încă mai lung. Totuși, citind Raportul de activitate, dobîndind înțelegerea deplină a marilor succese ale constructorilor comunismului, le urci alături de ei pe culmea de unde se văd orizonturile largi ale drumului spre fîrăirea societății comuniste. Și chiar dacă în fața noastră stau obiective pe care le vom atinge în viitorul apropiat, nu se poate să nu scrutăm zările spre marea țel final, nu se poate să nu urmăm drumul glorioz al Uniunii Sovietice cu încrederea că-l putem străbate și-l vom străbate și noi.

Încă din perioada primelor cincinaluri, sau chiar mai înainte, în perioada primelor înfăptuirii ale fîrării stat sovietic, ochii proletariatului mondial s-au îndreptat spre fîrării orindului fără exploatarea omului de către om. În închisori, comunistii din țările capitaliste urmăreau cu dragoste fîrării fiecare succed al oamenilor sovietici, fiecare nouă biruință în fabrici și

ateliere, la sate, pretutindeni, a-desea numai șoptit, se vorbea despre Uniunea Sovietică, ca despre un țel spre care trebuiau să tindă și ei, ca despre un vis pentru realizarea căruia trebuiau să lupte în țara lor. Anii au trecut. Astăzi nimeni nu poate să oprească în vîrtejul cuceririi marilor realizări ale Uniunii Sovietice, după cum nu poate opri să străbată pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii cuvîntul Uniunii Sovietice de apărare a păcii. Toate acestea conving și pe cei mai sceptici asupra unei realități incontestabile: superioritatea sistemului economic socialist. „Datorită superiorității sistemului economic socialist — a arătat tovarășul Hrușciov — țara noastră cunoaște în întrecerea economică cu capitalismul un ritm incomparabil mai rapid de creștere a producției față de cele mai dezvoltate țări capitaliste. Asa, de pildă, ritmul anual mediu de creștere a producției industriei sovietice a fost în cincinalul care s-a scurs de peste 3 ori mai ridicat decît în S.U.A. și de 3,8 ori mai ridicat decît în Anglia”. Aceste cifre comparative sînt mai mult decît grătore: ele arată clar că în întrecerea pașnică dintre cele două sisteme, cîștigătorul poate fi cunoscut dinainte: sistemul socialist.

Cel de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ridică asemenea probleme care mobilizează deopotrivă oamenii muncii de pe întregă suprafață a pămîntului. De mult s-au obișnuit muncitorii de pretutindeni să privească succesele primului stat socialist,

ca pe succesele lor proprii, ca pe garanția faptului că minunile lor născute spre societatea lipsită de exploatare se pot înfăptui. Acum, în zilele de bilanț al activității comunistilor din U.R.S.S., oamenii muncii din toată lumea au cu atât mai multe motive să privească cu entuziasm și recunoștință spre marea țară a socialismului victorios, cu cît realizează acestea pe diferite planuri sînt mai mari, cu cît a crescut prestigiul ei internațional, cu cît ea reprezintă astăzi o forță de neînvins.

Pentru poporul nostru, constructor al socialismului, este o mîndrie să se numere printre popoarele care contribuie la consolidarea cauzei comunismului. „Cauza noastră este de neînvins! — a spus tovarășul N. S. Hrușciov. Ea este de neînvins pentru că, împreună cu marea popor sovietic, o duc înainte sute și sute de milioane de oameni din frățeasca Chină populară, din toate țările de democrație populară. Ea este de neînvins fiindcă se bucură de sprijinul și de simpatia fierbinte a popoarelor și țărilor care s-au eliberat de sub jugul asuprii naționale și coloniale. Ea este de neînvins pentru că este sprijinită de oamenii muncii din lumea întreagă.”

Da, cauza noastră este de neînvins! Și de pe culmea pe care s-a ridicat poporul sovietic, comunistii din Uniunea Sovietică par a arăta întregii lumi muncitoare:

— Iată, se văd lîmpede ori-zonturile largi pe drumul spre țelul final — societatea comunistă!

Își înfrumusețează
comuna

ARAD (de la corespondentul nostru). — Cînd discuți cu oamenii din comuna Vladimirescu, raionul Arad, ei îți amintesc cu mîndrie de lucrurile care s-au făcut aici.

— Am electrificat strada...
— Am construit un pod nou...

În cuvintele acestora simple citești bucuria omului care trăiește în zilele noastre. Antrenanți de deputați lor, țărani muncitori din comuna Vladimirescu, au făcut o serie de lucrări gospodărești pentru înfrumusețarea comunei, dorind în felul acesta să întîmpine cu noi înfăptuiri alegerile de deputați în sfaturile populare. Astfel s-a construit un cîmin de zi unde sînt găzduiți 60 copii. Cu sprijinul deputaților și al cetățenilor s-au electrificat străzile N. Bălcescu, Crișan, au început lucrările pentru electrificarea străzilor Eroilor, 6 Martie, etc. și s-au construit o serie de poduri și podete. În circumscripția electorală nr. 19 unde a activat ca deputat țărânul Pavel Graf s-a construit un pod la intersecția străzilor N. Bălcescu și Crișan.

De asemenea locuitorii din comuna Vladimirescu au lucrat voluntar o brațe și uitaie la repararea școlilor și executarea altor lucrări de folos obștesc.

Sate electrificate

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Mare bucurie a fost în sat la Țîntăreni din raionul Filiași cînd, nu de mult, pe strălucii care strălucisea ca străbătul satului s-au a-prins primele becuri electrice. Azi în casele țărănilor muncitori lon Bălcăneanu, Dumitru Dănculescu, Gheorghe Niculescu și mulți alții, arde lumina electrică, se aud aparate de radio. Dar acest lucru nu s-a întîmplat numai în comuna Țîntăreni. Strîmînd cu dibăcie forța apelor, a Sucei, Jaleșului sau Vlăcele, țărăni muncitori din comuna Sîlnăști, din Aranci sau Runcu, din raionul Tg. Jiu, și-au construit cîte o mică centrală electrică, făcînd ca și în satele lor să pătrundă lumina lui lînel.

În Cetate, Rastu sau Segarcea, în aproape 50 de sate din cuprinsul regiunii s-a aprins, în anul regimului de democrație populară, lumina electrică.

În comuna Perisoru din raionul Băilești, bunăoară, țărani muncitori și-au procurat aproape toate materialele necesare, fiind hotărîți ca în cîntea alegerilor să termine lucrările de electrificare.

În cinstea „Zilei cefeștiilor”

Raportează cu mîndrie

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). Cefeștiștii din regiunea Suceava raportează cu mîndrie partidului că și-au respectat angajamentul luat în cinstea zilei de 16 februarie.

Colectivul depoului C.F.R.-Ișcani de pîldă, a reușit să-și depășească planul de producție în km-ungere, de la începutul anului și pînă la 15 februarie, cu 22,5 la sută, transportînd circa 11 tone mărfuri în plus față de

prevederile planului și economisind în acest interval de timp 500 tone combustibil convențional. Cele mai mari economii de combustibil au realizat mecanicii Mihai Șvabu, Alexandru Dascălu și alții.

Cu rezultate frumose a înfăptuit ziua de 16 februarie și colectivul depoului de locomotive Bologani care a economisit în aceeași perioadă de timp combustibil în valoare de 75.000 lei.

113 trenuri cu tonaj sporit

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Colectivul depoului C.F.R.-Buzău a obținut însemnate realizări în întrecerea socialistă, organizată în cinstea zilei de 16 februarie. Din luna ianuarie și pînă acum au fost realizate economii de 647,7 tone combustibil convențional. Frunțașii în această privință sînt mecanicii cincisutești

Grijă pentru condițiile de trai ale cefeștiștilor

Ca și ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, cefeștiștii se bucură de o atenție grijă din partea partidului și guvernului. În anul primul nostru plan cincinal, cefeștiștii au primit în folosință încă 1316 apartamente în grupuri muncitorești, iar 585 de muncitori cefești și-au construit cu ajutorul creditelor acordate de stat locuințe individuale confortabile. La acestea se adaugă cele peste 7400 dormitoare pentru personalul de drum și mai mult de 100 de vagoane dormitor amenajate pentru muncitorii care efectuează diferite lucrări în localități îndepărtate.

În stațiunile de pe litoralul mării și în pitoreștiile localități de munte și-au petrecut concediul anul trecut aproape 30.000 de muncitori cefești. Mai mult de 6300 de copii ai cefe-

Vasile Cusen și Gh. Cîntuleț, care au realizat economii de peste 26 tone combustibil, mecanicii Nicolae Șerban și Victor Ghiță, care au obținut economii de 56,7 tone combustibil și altele. Tot în această perioadă au fost remorcate 113 trenuri cu supratonaj. Însumînd 78.540 tone marfă, transportate pe traseul Mărășești—Ploiești.

Vasile Cusen și Gh. Cîntuleț, care au realizat economii de peste 26 tone combustibil, mecanicii Nicolae Șerban și Victor Ghiță, care au obținut economii de 56,7 tone combustibil și altele. Tot în această perioadă au fost remorcate 113 trenuri cu supratonaj. Însumînd 78.540 tone marfă, transportate pe traseul Mărășești—Ploiești.

Cefeștiștii au la dispoziție astăzi 15 spitale, 21 de policlinici, 117 circumscripții medicale și staționare. Pentru protecția muncii cefeștiștilor ca și pentru echipament de protecție, antitoxici și alimentație specială s-au cheltuit anul trecut aproape 274.000.000 lei.

Pentru buna aprovizionare a muncitorilor din transporturile pe calea ferată, funcționarea în prezent 47 de puncte alimentare, 20 de magazine universale cu circuit închis și 13 trenuri navei-magazin care asigură deslăcarea produselor alimentare și industriale în unitățile situate la distanțe mai mari de centrele comerciale.

(Agerpres)

CONSTRUCȚII DE INTERES OBȘTESC

Prin grija sfaturilor populare în orașele și satele din regiunea Pitești s-au construit în ultimii ani numeroase școli, cîmine culturale și alte construcții de interes obștesc.

În clădirea noului școl elementare din satul Vîlănești, comuna Mușetești, raionul Curtea de Argeș, construită prin autoîmpunere.

Foto L. IOSIF

Bogate programe artistice
închinete alegerilor

Numerosi actori, solști vocali, și instrumentaliști, precum și coregrafi de la teatrele și marile ansambluri din Capitală pregătesc programe artistice în cadrul campaniei electorale pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

O frumoasă inițiativă au luat colective artistice ale Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. și Teatrului Municipal. Cele două instituții de artă au pus bazele unei colaborări în vederea participării comune la manifestările prietenoase de campania alegerilor. În cadrul celor 7 spectacole pe care le vor da în București, Giurgiu și Alexandria, actori, cîntăreți și balerini vor prezenta scene, recitări, lecturi artistice, cîntece de masă și populare, arii și duete din opere și operele, dansuri populare.

În același timp, colaborarea celor două teatre se va deslășui și în vederea sprijinirii colectivelor artistice de amatori din satele raionului Brănești, care participă la cel de al 4-lea concurs pe țară al echipei artistice de la sate.

Un colectiv de 40 de actori ai Te-

atrului Național „I. L. Caragiale”, constituit în 7 brigăzi, sub conducerea regizorului Mony Gheleter, artist emerit al R.P.R., va da spectacole în raioanele Lenin și Stalin și în cîteva comune din raioanele învecinate Capitaliei.

Cele două brigăzi de actori ai Teatrului C.F.R. Giulești vor prezenta în raioanele Gh. Gheorghe-Dej din Capitală și Grevedia din regiunea București piesele „Războiul” de Tiberiu Vornic și „Războiul” de Vasile Alecsandri. Programele vor fi completate cu recitări și cîntece.

Spectacolul muzical „Nunta” de N. Kirulescu, H. Nicolaid și H. Negrin, în interpretarea brigăzilor artistice ale Teatrului de Operă, va fi prezentat în 3 comune din regiunea București. Același brigăzi pregătesc un program de selecțiuni din opere pe care le vor interpreta la Casele alegătorului din raionul N. Bălcescu.

În raionul I. Mai vor da spectacole 6 brigăzi artistice ale Ansamblului de cîntece și dansuri al statului popular al Capitaliei.

(Agerpres)

S-au întîlnit
cu candidatul lor

Într-o sală de clasă, la școala de băieți nr. 23 din Parcul Rahova, cîteva cetățeni, unii tineri, alții în vîrstă stau de vorbă:

— Mare păcat că farmacia din colț a fost închisă. În tot cartierul nu mai este altă. Tovarășe inginer, nu știi cînd se va redeschide?

Adunarea „în mod oficial” n-a început încă. Totuși, cetățenii din cartier au și trecut la discutarea unor probleme. Întrebările și propunerile vin una după alta. Iar candidatul care nu este altul decît Zamfir Cristescu, propus la circumscripția electorală nr. 163 se străduiește să nu lase nici una fără răspuns.

Deși inginerul Zamfir Cristescu n-a mai fost deputat, numeroși cetățeni dintre cei din sală îl cunosc de multă vreme. În calitate sa de inginer și la secția gospodăriei comunale a statului popular al raionului Lenin, tovarășul Zamfir Cristescu îl ajută totdeauna pe solicitanții să-și realizeze cererile. Datorită și activității duse de inginerul Cristescu în raionul Lenin, cu sprijinul cetățenilor, s-au efectuat lucrări de electrificare pe o lungime de 65.000 metri, s-au făcut pavări și reparări de străzi în suprafață de 250.000 m.p. și spații verzi pe o suprafață de circa 30.000 m.p. Dar numele inginerului Zamfir Cristescu este legat și de o altă realizare din cartier și anume de construirea canalului colector între gîsău Alexandriei și gîsău Măgurele. Acest canal va strînge apele menajere și cele provenite din ploi din gîsău Alexandriei și porțiunea din cartierul Teșu, Garafoa, Pucheni, Trandafirilor și Amurgului.

Realizările înfăptuite de candidatul propus în circumscripția nr. 163 l-au îndreptățit pe alegătorii din această circumscripție să facă și numeroase propuneri de înfrumusețare a cartierului și de îmbunătățire a condițiilor de trai ale locuitorilor ai. La înfăptuirea cu candidatul lor au vorbit numeroși cetățeni. Muncitorul Pavel Ghebreșcu, de la întreprinderea poligrafică nr. 5 a propus canalizarea și introducerea apei pe stînga străzii, precum și electrificarea străzii Locotenent Ciampănu. Ana Jelu, casnică, a arătat că pentru pavarea și introducerea canalizării pe strada Amurgului, unde locuiește, ea ajută cu dragă inimă și ea.

Împreună cu candidatul lor, alegătorii din circumscripția nr. 163 sînt siguri că vor putea realiza numeroase lucrări pentru înfrumusețarea cartierului și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale locuitorilor.

G. BUCUR

Pregătiri pentru muncile agricole
de primăvară

Problema cadrelor la S. M. T. - Vlaie

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Pînă la 7 februarie, la S.M.T. Vlaie s-au reparat 24 motoare de tractor, 30 pluguri, 11 semănătoare, 15 cultivatoare, 65 grape și alte utilaje necesare campaniei de primăvară.

Rezultatele acestea sînt însă pe măsura posibilităților. Reparațiile ar fi fost mai avansate și poate chiar terminate, dacă ar fi existat o mai mare preocupare pentru aprovizionarea cu piese și materiale.

Pentru conducerea S.M.T. Vlaie la ordinele zilei mai este și o altă problemă care își așteaptă rezolvarea.

rea: lipsa cadrelor de mecanizatori. Stațiunea mai are nevoie de 4 șefi de brigadă și 26 tractoriști. Lipsa de cadre a constituit o greutate pentru stațiune și anul trecut.

În cursul vor începe lucrările agricole de primăvară și S.M.T. Vlaie nu are încă cadrele necesare să pornească mașinile far reparații sînt cu mult întîrziate. Iată probleme pe care comitetul executiv raional vede n-ar trebui să le plardă din vedere, ci să acorde tot sprijinul necesar pentru rezolvarea lor.

Au terminat reparațiile

CLUJ (de la corespondentul nostru). Alte 4 S.M.T. din cuprinsul regiunii Cluj au terminat reparațiile în vederea campaniei agricole de primăvară, îndeplinindu-și înainte de termen angajamentul luat în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare. Este vorba de S.M.T. Surduc — raionul Jibou, S.M.T. Cîmpia Turzii — raionul Turda și S.M.T. Dej — raionul Dej.

BOTOȘANI (de la corespondentul nostru). — Pentru asigurarea bunelor desfășurări a muncilor agricole din acest an, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Călinești au

început din timp executarea lucrărilor de reparații a utilajului agricol. Datorită măsurilor luate și a întrecerii pornită în acest scop, mecanizatorii au reușit să pună la punct întregul parc de tractoare și mașini agricole. În fruntea întrecerii s-au situat tractoriștii Mihai Tudorache, Ion Alexandrescu și alții, care s-au evidențiat și prin calitatea reparațiilor.

Mîndri de succesele realizate sînt și mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Zăicești care de asemenea și-au îndeplinit planul de reparații.

O contribuție de seamă în obținerea acestor rezultate au dat mecanizatorii Mihai Chitici, Miron Decabal și alții.

Neglijență pregătirea semințelor

DEVA (de la corespondentul nostru). În comuna Hăpida din raionul Alba există toate posibilitățile pentru pregătirea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară. Comitetul executiv al statului popular comunal însă nu se străduiește să folosească aceste posibilități, dovadă — prin atitudinea pe care o are — lipsa de interes pentru o sarcină principală care revine în această perioadă.

În afară de faptul că în comună

nu s-a reparat nici 50 la sută din inventarul agricol și nu s-a transportat gunoi de grajd decît pe 65 ha. teren arabil, comitetul executiv neglijență problema condiționării și verificării puterii de înolțire a semințelor.

Comitetul executiv al statului popular raional Alba trebuie să-și analizeze de urgență atitudinea dovedită pînă acum și să ia măsuri imediate pentru ca pregătirea pentru lucrările agricole de primăvară să poată fi terminată la timpul potrivit.

CONGRESUL AL 20-LEA AL P. C. U. S.

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
prezentat de tovarășul N. S. HRUȘCIOV, prim secretar al C. C. al P. C. U. S.

Tovarăși!

Perioada care se desparte de Congresul al 19-lea al Partidului nu este prea lungă — trei ani și patru luni. Dar, prin însemnătatea evenimentelor care s-au petrecut în acest răstimp în țara noastră și dincolo de hotarele ei, ea reprezintă una din perioadele importante din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. În istoria luptei sale pentru întărirea puterii noastre, pentru construirea societății comuniste, pentru pacea în întreaga lume.

În domeniul politicii interne, acestia au fost ani în care partidul, pornind de la interesele întregului popor, analizând critic situația din agricultură, din industrie, a luat o seamă de măsuri serioase pentru ca, bizuindu-se pe succesele obținute, să facă un nou pas important înainte în dezvoltarea socialistă a țării. Totodată, partidul a scos

cu curaj la iveală lipsurile din diferite domenii ale activității economice, de stat și de partid, a schimbat concepțiile învechite, mărind cu hotărâre înțelesul și frăgezind, ce lăna mersul nostru înainte.

Dupa cum este limpede în prezent tuturor, măsurile luate de partid au fost justificate la timp. Ele au asigurat creșterea activității economice și socialiste, ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

În perioada la care se referă raportul s-au produs evenimente importante și în domeniul politicii externe. Datorită consecvenței politice externe de pace a țării noastre, a listei s-a produs o anumită destindere a încordării în relațiile internaționale, încordare care poartă în sine mari primejdii. Tocmai pentru că Uniunea Sovietică împreună cu prietenii săi — Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară — au

întreprins la timp în domeniul politicii externe o serie de acțiuni convincente, sprijinite de toate țările iubitoare de pace, pe arena internațională s-au deschis perspective reale spre mai bine.

Toate acestea arată că partidul nostru ține în mod just seama atât în politica internă, cât și în cea externă, de cerințele actuale și elaborarea la timp măsurilor corespunzătoare acestor cerințe în această sferă manifestă în chip grăitor legăturile stricte, indisolubile, ale partidului nostru cu poporul. Înțelegerea conducerii lui colective leniniste, forța atârării noastre cu poezia marxist-leniniste pe care se bazează activitatea partidului. În toți acești ani partidul a ținut sus marelui steag al nemuritorului Lenin. Fidelitatea față de leninism — iată izvorul tuturor succurselor partidului nostru (Aplauze furtive).

Să examinăm situația internațională și internă a țării noastre în perioada la care se referă raportul.

Să înțelegem simplist teza leninistă cu privire la intrarea în putere a imperiului, că și știind tot ceea ce de mai bun știința și tehnica din țările capitaliste, pentru a folosi în interesul socialismului realizările progresului tehnicii mondiale.

La ceea ce privește creșterea producției în țările capitaliste în perioada de care se ocupă acest raport, nu se poate spune că ea ar fi avut loc pe o bază economică sănătoasă. Această creștere se explică prin acțiunile următorilor factori principali:

În primul rând, prin militarizarea economiei și cursa înarmărilor. Creșterea nu s-a produs nici pe departe în toate ramurile industriale. Industria producătoare de bunuri de consum rămâne considerabil în urmă, iar unele ramuri ale ei stagnază. Cresc numai ramurile care intră în fel sau altul în legătură cu producția de armament. În decurs de cinci ani — între 1950 și 1954 — ritmul creșterii producției de armament militar a fost în S.U.A. de patru ori, în Anglia de peste patru ori, în Franța de trei ori. Este clar că ritmul neobișnuit de intens al producției de război s-a răsfășat asupra nivelului general al producției industriale a acestor țări.

În al doilea rând, la creșterea producției a contribuit intensificarea expansiunii economice externe a principalelor state capitaliste. Pe piața capitalistei mondiale, pentru țările ca S.U.A. și în parte Anglia și Franța, s-a creat vremea și o situație favorabilă. Pentru celălalt au fost din rîndurile țărilor concurente Germania, Japonia și Italia. Ruina de după război din țările Europei occidentale a dat naștere unei nevoi acute de produse alimentare și de alte obiecte de primă necesitate. De această situație au profitat la maximum S.U.A., recurgând la „planul Marshall” și la alte mijloace.

În al treilea rând, un rol însemnat a jucat în creșterea producției. Datorită crizei și depresiei din anii 1930—1940, iar apoi din cauza războaiului, în țările capitaliste din Europa principalul utilaj de producție nu a fost înlocuit de fapt timp de 15—20 de ani. În aceste țări, modernizarea capitalului fix, foarte uzat și distrus în anii războaiului, s-a desfășurat cu adevărat abia în anii 1951—1954. Aceasta a permis să se sporească în măsură însemnată producția de utilaj.

În sfârșit, în al patrulea rând, țările capitaliste au putut să-și ridice producția industrială prin înăsprirea considerabilă a exploatarea clasei muncitoare și coroborarea nivelului de trai al oamenilor muncii. În cursul ultimilor patru ani, producția anuală în medie pe cap de muncitor, în industria principalilor țări capitaliste, a sporit cu 10—25%. Totuși, într-o serie de țări capitaliste salariul real este inferior celui dinaintea de război din cauza urcării energice a prețurilor mărfurilor, a majorării cheltuielilor și a altor cauze.

Trebule să se țină seama și de povara grea a înarmărilor, aruncată pe umerii oamenilor muncii. Cheltuielile militare pe cap de locuitor au reprezentat în S.U.A. în anul bugetar 1953—1954 3,5 dolari, în 1954—1955 250 de dolari, adică au sporit în această perioadă de peste 70 de ori. În Anglia, cheltuielile militare pe cap de locuitor au crescut de 1,7 lire sterline în anul bugetar 1953—1954 la 2,5 lire sterline în 1954—1955. Aceste cheltuieli uriașe sunt acoperite prin creșterea neîntreruptă a impozitelor directe și indirecte.

Somajul exercită o presiune puternică asupra situației oamenilor muncii. În anul 1955, în perioada așa-numită „avânt stabil”, ridicat în slăvă de economiștii burghezi, în S.U.A. se numărau, potrivit datelor oficiale, aproape 3.000.000 de șomeri totali și peste 8.000.000 de șomeri parțiali. Potrivit datelor oficiale, în 1955 au existat în Republica Federală Germană aproape 1.000.000 de șomeri totali, în Italia, undă după război șomajul a căpătat un caracter de masă și cronic deosebit, se numărau în 1955 2.000.000 de șomeri totali și tot atâția șomeri parțiali. Potrivit datelor oficiale, în 1954 în Japonia se numărau 600.000 de șomeri totali și aproape 9.000.000 de șomeri parțiali.

Aceștia sînt factorii care au jucat un rol deosebit în dezvoltarea producției capitaliste în perioada de după război. În prezent, lumea capitaliste se apropie de limita cînd acțiunile stimulatoare a unui șir de factori temporari se epuizează. Unii din ei, cum ar fi, de pildă, înnoirea masivă a capitalului fix și conjunctura favorabilă pe piețele externe, au fost caracteristice numai pentru perioada care a urmat imediat după războiul greu și îndelungat. Alții sînt, în general, capabili să provoace doar o creștere temporară a producției. Forțele interne ale economiei capitaliste, de bază cărora ea căuta în trecut să obțină dezvoltarea producției, acționează tot mai slab. În prezent, pentru a-și spori producția capitalismul are nevoie tot mai mult de factori artificiali.

În baza actualilor conjuncturi, în unele cercuri din occident a început să se vorbească din nou despre „prosperitate”. Se face încercări de a demonstra că teoria marxistă a crizei s-ar fi „încechit”. Economiiștii burghezi trec sub tăcere faptul că numai un concurs temporar de împrumuturi favorabile capitalismului s-a făcut să treacă transformarea fenomenelor de criză, care au avut loc, într-o adîncă criză economică. Chiar în prezent, în perioada unei înviorări a conjuncturii, există fenomene latente de criză. Folosirea incompletă a capacităților de producție este foarte pronunțată. Stocurile de mărfuri cresc și creditul de consum are așina în S.U.A. proporții alarmante.

Situația se agravează prin faptul că într-o serie de țări capitaliste s-au acumulat cantități uriașe de produse agricole care nu găsesc desfacere. Guvernele și îndoielile guvernului S.U.A., se străduiesc pe orice cale să reducă suprafețele însemnate, să reducă recoltele. Și aceasta în timp ce în regiunile întinse din Asia de sud-est și Africa timpurile meteoare există o pătura largă de oameni care se hrănesc foarte prost. Datorită faptului că producția crește, că are loc o oarecare dezvoltare în ritm rapid, iar piața internă nu numai că nu se lărgește, ci diminuează, se restrînge relativ, datorită tuturor acestor fapte rezultă în mod necesar din nou crize și zgudiri economice în țările capitaliste.

Capitaliștii și apărătorii savanți ai intereseilor lor răspîndesc „teorii” cum că crizele economice pot fi evitate prin lărgirea nemăsurată a producției de armament. Re-prezentanții științei marxist-leniniste au arătat nu odată că acestea sînt iluzii de departe. Cursa înarmărilor nu vindecă boala, ci o agravează. Și cu cît militarizarea economiei va fi practică pe scară mai largă, cu atît mai grele vor fi pentru capitalism consecințele ei.

Reprezentanții cercurilor capitaliste își pun deosebite speranțe în reglementarea economiei de către stat. Capitalul monopolist își subordonează direct organele de stat, trimițînd în acestea pe reprezentanții săi și obligîndu-l statul să „reglementeze” economia țării în interesul monopolurilor. Organele de stat încearcă să mențină activitatea de afaceri — acordă corporațiilor conțineri de miliarde, înstituiind întregii și subsidii în favoarea lor, reglementează salariile și prețurile la o serie de mărfuri, achițiționează suprașuri, finanțează exportul. Dar amestecul statului în viața economică nu înlătură rațiile fundamentale ale sistemului capitalist. Statul nu este în stare să desființeze legile obiective ale economiei capitaliste, legi care provoacă anarhia în producție și în crizele economice. Crizele rezidă în însăși natura capitalismului și sînt inevitabile.

Perspectivile economiei capitaliste sînt determinate în multe privințe de situația de pe piața mondială capitaliste. În ultimii ani s-au petrecut aici schimbări importante. Statele Unite ale Americii își pierd situația de monopol pe care o dețineau în primii ani de după război. Ca urmare a concurenței altor țări, cota S.U.A. în exportul mondial, care a atins volumul cel mai înalt în 1947 (32,5%), a scăzut apoi brusc, ajungînd în ultimii ani la 19%. În 1947-1948, partea S.U.A. constituia aproape trei cincimi din producția industrială a lumii capitaliste, iar acum — jumătate. S.U.A. au trecut de punctul culminant al folosirii posibilităților economice postbelice, iar noi piețe nu se întrevăd. Prin urmare, nu există nici perspective pentru o nouă creștere considerabilă a producției.

Situația pe piața mondială capitaliste s-a agravat în mod deosebit după ce pe această piață au reapărut Germania occidentală și Japonia. Aceste țări, ca și Anglia și Franța, și-au refăcut aproape pozițiile deținute înainte de război pe piața mondială. În prezent, o nouă aporie a exportului fiecărei țări nu este posibilă decât printr-o luptă înverșunată împotriva concurenților. Anglia nu este mulțumită de activitatea crescîndă a Germaniei occidentale și a Japoniei. Germania occidentală și Japonia nu sînt mulțumite de faptul că Anglia împiedică accesul lor pe piețele ei. Toate aceste țări au lăsat în urmă marea deșertărie a piețelor și se luptă din ce în ce mai mult să-și extindă piețele de export și să-și mărească cota în comerțul mondial, făcînd comerț unilateral, îngrădind importul de mărfuri străine pe piața lor, interzicînd comerțul cu Războiul, recurgînd la dumpingul de produse agricole și la alte măsuri care au urmat grave pentru celelalte țări. Lupta economică între țările capitaliste se întindește cu o forță tot mai mare.

Ca și înainte, principala contradicție rămîne contradicția dintre Statele Unite ale Americii și Marea Britanie. Antagonismul anglo-american cuprînde un mare cerc de probleme. Sub paravănul „colaborării atlantice”, concurența de dincolo de ocean este parăzată prin poziții strategice și economice ale imperiului britanic, caută să ocupe poziții înalte pe liniile de comunicații ale imperiului, să răstoarne sistemul tarifelor preferențiale, să-și subordoneze zona lirei sterline. Nu este de mirare că în Anglia, ca și în Franța, devine tot mai puternică tendința de a se pune capăt situației în care „colaborarea atlantică” este avîntată numai unui singur partener.

Situația pe piața mondială este agravată deosebi de renatarea puterii economice a Germaniei occidentale. Experiența celor două războaie mondiale arată că în lupta lor pen-

tru piețe monopolurile germane nu se dau în lături de la nimic în legătură cu această situație și în Europa occidentală introduc apărarea rivalului german, care se dezvoltă repede, nu prevestește nimic bun nici Franței, nici Angliei, dacă în plus aceasta va continua să fie împins mai departe de drumul militarizării. Se agravează situația și în interiorul Germaniei, occidentale însăși, deoarece refacerea potențialului concurențelor și monopolurilor accentuează pericolul relințirii acestor țări care la timpul lor au adus la putere fascismul.

Problema piețelor devine cu atît mai acută, cît și pentru cît limitele pieței mondiale capitaliste se îngustează tot mai mult în legătură cu formarea noii piețe mondiale, piața mondială socialistă, în continuă dezvoltare. În plus, țările slab dezvoltate care se eliberază de jugul colonial încep să-și creeze o industrie proprie ceea ce duce în mod inevitabil la îngustarea mai departe a piețelor de desfacere a mărfurilor industriale. Toate acestea înseamnă că lupta în interiorul lagărului imperialist pentru piețe de desfacere și sfera de influență se va acutiza și mai mult.

Totodată, actuala situație din țările capitaliste se caracterizează prin ascuțirea continuă a contradicțiilor sociale.

În ciuda faptului că statele capitaliste au recurs la o legislație antimonopolistă deosebit de aspră, la „reglementarea” de către guvern a conflictelor de muncă, la îngrădirea drepturilor sindicale, în anii de după război lupta grevistă a luat o amploare și mai mare decât înainte de război.

Datele oficiale, bineînțeles micșorate, privind 11 țări (S.U.A., Anglia, Franța, Germania occidentală, Japonia, Canada, Australia, Suedia, Belgia, Olanda, Argentina), arată că dacă se compară o perioadă de zece ani dinaintea de război (1930-1939), cu o perioadă de zece ani de după război (1945-1954) rezultă că numărul grevelor a crescut de la 67.000 la 101.000, numărul participanților la greve a crescut de la 21 de milioane la 73 de milioane, iar numărul zilelor de muncă pierdute ca urmare a grevelor a crescut de la 240 de milioane la 672 de milioane. După cum vedeți, în cei zece ani de după război, numărul grevelor depășește de 1,5 ori numărul grevelor din aceeași perioadă dinaintea de război, iar numărul participanților la greve și numărul zilelor pierdute depășește de cîteva ori nivelul dinaintea de război. Aceasta înseamnă că lupta clasei muncitoare împotriva asuprii capitaliste devine tot mai activă și mai dură. Un caracter deosebit de acut și de masă l-a luat mișcarea grevistă în Franța, Italia, Japonia, S.U.A. și Anglia, iar în ultimii ani și în Germania occidentală.

O trăsătură caracteristică a perioadei postbelice o constituie acțiunile tot mai îndrăznețe ale clasei muncitoare în problemele politice fundamentale. Multe sindicate mari, indiferent de orientarea lor politică, se pronunță tot mai activ pentru atenuarea încordărilor internaționale, pentru înlocuirea cursei înarmărilor. Succese foarte mari au obținut clasele muncitoare franceză și italiană. Partidul Comunist Francez, comunistii și socialiștii din Italia în alegerile parlamentare. Aceste succese arată că partidele clasei muncitoare au înțeles că lupta pentru pace și încrederea pădurilor largi ale populației din țările lor. (Aplauze prelungite).

Se concludă se desprind din analiza situației în țările capitaliste?

Situația în lumea capitaliste se caracterizează prin dezvoltarea unor contradicții ascuțite. Se accentuează contradicția dintre caracterul social al producției și forma privată capitaliste de înșurire, dintre creșterea producției și reducerea cererii soviașibile, contradicția care duce la crize economice. Cresc contradicțiile dintre statele capitaliste, lupta lor pentru piețe de desfacere și sfera de influență se acutizează. Cresc și se adîncesc contradicțiile sociale, se intensifică lupta clasei muncitoare, a masei populare largi pentru drepturile și interesele lor vitale. Așa dar, capitalismul se îndreaptă ineluctabil spre noi zgudiri economice și sociale.

3. Politica imperialistă de înșghebare de blocuri agresive și de ațitare a „războiului rece”. Lupta popoarelor pentru atenuarea încordărilor internaționale

Tovarăși! În perioada dintre congresele al XIX-lea și al XX-lea al P.C.U.S., s-au produs importante schimbări în domeniul relațiilor internaționale.

Curînd după terminarea celui de al doilea război mondial, în politica Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței a început să se simtă tot mai puternic influența cercurilor reacționare, militariste, preocupate de tendințele acestor cercuri de a-și impune voința altor țări cu ajutorul presiunii economice și politice, al amenințărilor și al provocărilor războinice. Această orientare a căpătat denumirea de „politică de pînă de forță”. În ea s-au găsit expresie tendințele celor mai agresive cercuri ale imperialismului contemporan de a-și instaura dominația mondială, de a reprimă mișcarea muncitoare, mișcarea democratică și cea de eliberare națională, și-au găsit expresia planurile de aventuri războinice împotriva lagărului socialismului.

Atmosfera internațională a fost otrăvită de psihoză războiului. Cursa înarmărilor a început să ia proporții tot mai monstruoase. Pe teritoriile unor state situate la mii de kilometri de frontierele S.U.A. au fost create numeroase baze militare americane mari, al căror țel este îndreptat împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară. Împotriva țărilor lagărului socialist a fost pornit un așa-numit „război rece”. A început să fie ațitat în mod artificial nelămurirea între state, iar popoarele să fie emulșate unul împotriva altuia. A fost declanșat stîngerosul război din Coreea, s-a prelungit timp de mulți ani războiul din Indochina.

Inspiratorii „războiului rece” au pornit pe calea creării de blocuri militare. În politica voinei popoarelor, numeroase țări au fost atrase în grupuri agresive închise: Blocul nord-Atlantic, Uniunea Europei occidentale, S.E.A.T.O. (Blocul militar pentru Asia de sud-est), pactul de la Bagdad.

Organizatorii blocurilor militare afirmă că se unesc, chipurile, în scopuri defensive,

pentru a se apăra de „primejdia comunistă”. Aceasta este însă o fărâmiță de ceașcă. Din istorie se știe că puterile imperialiste au recurs învoluntar la înșghebarea de blocuri militare ori de cîte ori puneau la cale o reimpărțire a lumii. În prezent, însoțită „anti-comunismului” este din nou folosită ca o perdea de fum, care camuflază pretențiile unei puteri la dominația mondială. Nou este aici faptul că, prin crearea a tot felul de blocuri și pacte, S.U.A. vor să-și constituie situația dominantă în lumea capitaliste, să reducă pe toți partenerii lor din cadrul blocurilor la situația de executanți docili ai voinei lor.

Inspiratorii politici „de pe poziții de forță” afirmă că această politică va face, chipurile, cu neputință un război, deoarece va asigura un „echilibru de forță” pe arena mondială. Acest punct de vedere are o largă circulație printre oamenii de stat din occident. Este cu atît mai important să fie demascată pînă la capăt sensul lui adevărat.

Pacea poate fi oare consolidată cu ajutorul curselor înarmărilor? S-ar părea că formularea înșeșă a acestei probleme este ceva absurd. Or, adapții politici „de pe poziții de forță” prezintă cursa înarmărilor ca rețeta principală pentru menținerea păcii! Este evident că dacă are loc o rivalitate între state în domeniul sporului puterii militare, pericolul unui război nu se micșorează, ci crește.

Cursa înarmărilor, politica „de pe poziții de forță”, înșghebarea de blocuri agresive, „războiul rece” — toate acestea n-au putut să nu agraveze, și-au agravat într-adevăr, situația internațională. Aceasta a fost una din direcțiile evoluției evenimentelor mondiale în perioada la care se referă raportul.

Tot în acești ani însă, pe arena internațională au avut loc și alte procese care au arătat că nu se poate spune nici pe departe că în lumea contemporană totul este supus stăpînirii cercurilor monopoliste.

O importantă hotărîre are întîrîrea nelămurită a forțelor socialismului, democrației

(Continuare în pag. 3-a)

SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ A UNIUNII SOVIETICE

Principala trăsătură a epocii noastre este lărgirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit nesustenabil să împiedice acest proces de importantă istorică mondială. Existența concomitentă a două sisteme economice mondiale opuse — capitalismul și socialismul — care se dezvoltă după legi diferite și în direcții opuse, a devenit un fapt incontestabil.

Economia socialistă se dezvoltă în direcția satisfacerii tot mai mari a nevoilor materiale și culturale ale tuturor membrilor societății.

la extinderii și perfecționării nelămurite a producției pe baza tehnicii celei mai înalte, a întăririi colaborării și înțelegătorii țărilor socialiste.

Economia capitalistă se dezvoltă în direcția înăsprirea tot mai mari a monopolurilor, a înăsprirea continue a exploatarea și a scăderii nivelului de trai al masei de milioane ale oamenilor muncii, îndeosebi în țările coloniale și dependente, în direcția militarizării crescînde a economiei, a ascuțirii luptei de concurență între statele capitaliste, a concențrii unor noi crize și zgudiri economice.

În domeniul grele, așa cum a trebuit să facă Uniunea Sovietică, care timp îndelungat a fost singura țară a socialismului în încercarea capitalistei. Acum, cînd există puterea comunistă a țărilor socialiste, iar capacitatea de apărare și securitatea lor se bazează pe forța industrială a întregului lagăr socialist, fiecare țară de democrație populară din Europa se poate specializa în dezvoltarea acelor ramuri ale industriei, în producția acelor tipuri de produse pentru care dispune de cele mai favorabile condiții naturale și economice. Aceasta creează totodată premisele necesare eliberării unor milioane considerabile pentru dezvoltarea agriculturii și industriei ușoare și pe această bază pentru satisfacerea tot mai deplină a necesităților materiale și culturale ale popoarelor.

Înăsprirea și relațiile de colaborare frățească, țările socialismului se ajută în mod deosebit în lărgirea dezvoltării economice. Relațiile dintre țările socialismului se deosebesc fundamental de relațiile existente în lumea capitaliste. Uniunea Sovietică ajută țăările de democrație populară în construirea și instalarea diferitelor. Noi am acordat țărilor de democrație populară credite pe termen lung în sumă totală de 31 de miliarde de ruble, în condiții extrem de favorabile. Uniunea Sovietică ajută de asemenea statele prietene în organizarea producției și a folosirii energiei atomice în scopuri pacifice.

Cu mare satisfacție constatăm succesele obținute de China în opera de industrializare socialistă, istoria nu a cunoscut pînă acum exemple cînd un stat cu un înalt nivel de dezvoltare industrială s-a ajutat de bună voie la industrializarea altor țări. Împotriva grupului restrîns de țări cu un înalt nivel de dezvoltare care s-a ridicat pe vremea în lumea capitaliste, a împiedicat înțelegerea industrializării altor state, mai ales a celor coloniale sau semicoloniale. Din această cauză partea covîrșitoare a țărilor Asiei, Americii de Sud și Africii nu are o industrie mare proprie. Uniunea Sovietică, căreia îi sînt străine asemenea scopuri, face totul pentru a ajuta poporul Chinei să-și creeze o industrie puternică proprie. Tarea noastră acordă sprijin Republicii Populare Chineză ca să-și construiască numai în decursul unui singur cîcinal, 156 de întreprinderi și 21 de diferite secții, valoarea globală a utilajului pe care noi îl livrăm în acest scop se ridică la aproape 5.600.000.000 de ruble.

În schimbul acestor înviorări Uniunea Sovietică primește din China și din celelalte țări de democrație populară fabricate care prezintă interes pentru țara noastră, materiale și mărfuri de consum popular exportate de obicei de aceste țări.

Și pe viitor ne vom acordă reciproc ajutor multilateral în dezvoltarea economiei, tehnicii, științei și culturii. Noi vedem în această datorită noastră frățească față de lagărul socialismului. Cu cît va fi mai puternic întregul lagăr al socialismului cu atît mai temeinic vor fi garantate libertatea și independența, înviorarea economiei și culturii fiecărei țări care face parte din acest mare lagăr.

Sistemul socialist merge înainte victorios, fără a cunoaște crize și zgudiri. El aduce mari binefaceri popoarelor țărilor socialiste, dovăduindu-și superioritatea hotărîtoare față de sistemul capitalist. (Aplauze prelungite).

2. Situația economică în țările capitalismului și ascuțirea continuă a contradicțiilor sistemului capitalist

Din tabelul reproduc mai sus se poate vedea că în 1955 producția industrială a întregii lumi capitaliste a depășit cu 93 la sută nivelul anului 1929.

Înseamnă că această capitaliste a reușit să învingă contradicțiile sale interne și să capete stabilitatea? Nu, nu înseamnă. Economia capitalismului mondial se dezvoltă într-un mod extrem de îneg și a devenit și mai nestabilă.

Deși în cele mai vechi țări ale capitalismului, ca Anglia și Franța, în cursul deceniului de după război industria a sporit volumul producției, totuși această creștere este înecată și contradicțiilor. În țările învinge, ca Germania occidentală și Italia, nivelul antebelic al producției nu a fost atins decît în anul 1949—1950, iar producția industrială a Japoniei se află aproximativ la nivelul anului 1944. În perioada de după război în S.U.A., principala țară a capitalismului, s-a produs în trei rînduri o restrîngere considerabilă a producției, iar de la sfîrșitul anului 1948 a început să se dezvolte în S.U.A. o serioasă criză economică care lăsat apoi oprită temporar de cursa înțării înarmărilor în legătură cu războiul din Coreea.

Instabilitatea producției industriale este însoțită de instabilitatea situației financiare a majorității statelor capitaliste, de o acu-

mulare uriașă de bani hirtie și de deprecierii valurilor. La aceasta trebuie adăugată criza agrară dintr-o serie de țări, precum și stagnarea în comerțul mondial care se manifestă în ultimii ani pe piața capitaliste.

Criza generală a capitalismului continuă să se adîncască. Contradicția de necesitate a capitalismului — contradicția dintre forțele contemporane de producție și relațiile de producție capitaliste — s-a acutizat și mai mult. Dezvoltarea rapidă a tehnicii moderne nu negă, ci accentuează numai această contradicție.

Trebule să spunem că marxist-leninistii le-a fost întotdeauna străină ideea potrivit căreia criza generală a capitalismului ar încheia criza generală a societății, o sistare a producției și a progresului tehnicii. V. I. Lenin duce la arătat că tendința generală spre puterea a capitalismului nu exclude progresul tehnicii și al științei. Într-o perioadă de după război în S.U.A., principala țară a capitalismului, s-a produs în trei rînduri o restrîngere considerabilă a producției, iar de la sfîrșitul anului 1948 a început să se dezvolte în S.U.A. o serioasă criză economică care lăsat apoi oprită temporar de cursa înțării înarmărilor în legătură cu războiul din Coreea.

Instabilitatea producției industriale este însoțită de instabilitatea situației financiare a majorității statelor capitaliste, de o acu-

*) Datele pe anul 1954.

Aceste date arată că într-un sfert de veac, sau mai exact în 26 de ani, Uniunea Sovietică, cu toate pierderile uriașe cauzate economiei ei naționale de către război, s-a sporit producția industrială de peste 20 de ori, în timp ce S.U.A., care se găsesc în condiții deosebit de favorabile, au reușit să-și sporească producția numai cu ceva mai mult de două ori, iar industria lumii capitaliste în ansamblu nu a înregistrat nici măcar o asemenea creștere.

Țările de democrație populară au depășit de asemenea în măsură considerabilă statele capitaliste. În ce privește ritmul de creștere a producției industriale, nivelul antebelic al producției industriale a fost depășit în 1955 în Polonia — de peste patru ori, în Bulgaria — de peste cinci ori, în Cehoslovacia — de peste două ori, în Ungaria — de trei ori și jumătate, în România — de aproape trei ori, în Albania — de peste unsprezece ori, în Republica Democrată Germană — de peste două ori.

Republica Populară Chineză, care a trecut mai tirziu decît celelalte țări la construirea socialismului, a reușit să obțină succese remarcabile: în comparație cu nivelul antebelic maxim, producția ei industrială a crescut de peste două ori, iar în comparație cu 1949 — de peste patru ori.

Realizări importante în construcția socialistă a înregistrat și Iugoslavia. În 1955, nivelul antebelic al producției industriale a fost depășit în Iugoslavia de 2,8 ori.

Tot mai puternică devine baza industrială pe care se sprijină socialismul. Gratuitatea specifică a producției industriale a țărilor socialismului în producția industrială a lumii crește nelămurit. În acest fapt își găsește expresia materială procesul istoric progresist al restrîngerii sferei exploatarea capitaliste și a pozițiilor mondiale ale capitalismului și a lărgirii pozițiilor mondiale ale socialismului.

Ritmul înalt de dezvoltare a producției industriale este cheiașia noului succes ale socialismului. În înțelegerea sa economică capitalismul, în ce privește volumul global al producției industriale, U.R.S.S. ocupă de pe acum locul al doilea din lume. În ce privește volumul producției de fontă, oțel, aluminiu, cupru, al construcției de mașini, al producției de energie electrică, ciment, cărbune, Uniunea Sovietică a întrecut de mult Franța, Germania occidentală, Anglia și în mod ferm ajunge din urmă S.U.A.

Trăsătură specifică a economiei U.R.S.S. și a tuturor țărilor socialismului este dezvoltarea ei multilaterală și orientarea ei generală pacifică. Țările socialismului manifestă o grădă permanentă pentru dezvoltarea în primul rînd a industriei grele, care este baza largirii neîntrerupte a întregii producții sociale. Totodată, în aceste țări se acordă multă atenție avîntului agriculturii și al industriei ușoare. Condițiile de trai ale oamenilor muncii se îmbunătățesc necontenit, cul-tura înflorire.

CONGRESUL AL 20-LEA AL P. C. U. S.

Raportul tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din pag. 2-a)

și păm, a forțelor mișcării de eliberare naționale. În această perioadă, pozițiile politice externe a Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineză și a celorlalte țări socialiste, s-au consolidat și mai mult, iar prestigiul și legăturile lor internaționale au crescut nemăsurat. Lagărul internațional al socializmului exercită o influență mereu crescândă asupra evoluției evenimentelor mondiale. (Aplauze).

Forțele păcii au sporit considerabil odată cu apariția pe arena mondială a unui grup de state iubitoare de pace în Europa și Asia, care au proclamat ca principii ale politicii lor externe neparticiparea la blocuri. Cercuțurile politice conducătoare ale acestor state consideră nedreptăți faptul că participarea la grupuri militare imperialiste înlocuiește pe de altă parte agraarea primejdiei atingerii acestor țări în aventurile războaielor ale forțelor agresive, le împinge în vîrtejul nefast al cursei înarmărilor.

Ca urmare, pe arena internațională s-a creat o vastă „zonă a păcii”, care include atît statele socialiste, cît și state ne-socialiste iubitoare de pace din Europa și Asia. Această zonă cuprinde imense întinderi ale globului, pe care locuiesc aproape un miliard și jumătate de oameni, adică majoritatea populației planetei noastre.

Asupra desfășurării evenimentelor internaționale a avut o influență profundă activitatea intensă a celor mai largi mase populare pentru anihilarea păcii. Nu există în istorie o perioadă care să poată fi comparată cu perioada actuală prin amploarea și nivelul de organizare a luptei maselor populare împotriva primejdiei de război.

Partidele comuniste care, ca și în trecut, s-au aflat în toți acești ani în primele rînduri ale luptei pentru menținerea păcii, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii și independența națională a țărilor lor, s-au dovedit a fi luptătorii cei mai activi și consecvenți împotriva pericolului de război și a reacțiilor. În ultimii ani, comunistii din țările capitaliste au avut de înfruntat multă greutăți și vicisitudini. Partidele comuniste au știut însă să facă față cu cinste acestor încercări. (Aplauze prelungite).

În același timp, numeroase alte cercuri sociale acționează de pe poziții antifasciste. Desigur că eficacitatea acestor acțiuni ar fi și mai mare dacă diferitele forțe care anină cauza păcii ar birui o anumită răzlețire. O înarmată excepțională căpătase problema unității clasei muncitoare, a sindicatelor ei, unitate de acțiune a partidelor ei politice — a comunistilor, a socialistilor și altor partide muncitorești.

Multe nenorociri ale lumii contemporane își au rădăcina în faptul că în numeroase țări clase muncitoare rămîne de mulți ani scindată, iar diferitele sale detașamente nu acționează într-un front unit, ceea ce nu convine dect forțelor reacției. Or, după părerea noastră, în prezent se deschide o perspectivă de a schimba această situație. Viața a pus la ordine zilele multe probleme de acest gen, care nu numai că reclamă o apropiere, o colaborare a tuturor partidelor muncitorești, dar creează totodată posibilități reale pentru această colaborare. Principala problemă este aceea a preîntîmpinării.

4. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului

Revoluția Socialistă din Octombrie a dat o lovitură dintre cele mai puternice sistemului colonial al imperialismului. Sub influența Marii Revoluții, lupta de eliberare națională a popoarelor coloniale s-a deslășurată cu o forță deosebită, a continuat în toți anii următori și a dus la o criză profundă a întregului sistem colonial al imperialismului.

Un factor important al intensificării luptei de eliberare în țările coloniale și dependente a fost zdrobirea Germaniei fasciste și a Japoniei imperialiste în cel de-al doilea război mondial. Victoria forțelor democratice asupra fascismului a înalțat popoarele din țările asuprite încredere în posibilitatea eliberării lor.

Sistemul colonial a primit o nouă lovitură uriașă din partea revoluției victorioase din China, care a însemnat o înfrîngere din cele mai grele a imperialismului.

India — a doua țară din lume ca populație — și-a cucerit independența de stat. Au dobîndit independența Birmania, Indonezia, Egiptul, Siria, Libanul, Sudanul și o serie de alte țări, în trecut coloniale. Așa dar, în decursul ultimilor zece ani s-au eliberat de sub jugul dependenței coloniale și semicoloniale peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populația globului. (Aplauze prelungite).

Destrămarea sistemului colonial al imperialismului este un eveniment istoric-mondial al perioadei de după război. Se deslășurată un mare proces de renaștere a popoarelor pe care timp de sute de ani colonialiștii le-au ținut departe de drumul larg al dezvoltării societății omenești. În rîndul marilor puteri au intrat China populară și Republica Independentă India. Același proces politic și economic al popoarelor din Asia de sud-est și din Orientul arăb. A început procesul trecerii popoarelor Africii S. la independență. Deznoșimul războaielor din Coreea, Indochina și Indonezia a arătat că nici chiar cu ajutorul intervenției armate imperialiste nu sînt în stare să înfrîngă popoarele care pornesc cu hotărîre la luptă pentru o viață liberă, independentă. În prezent, problema lichidării totale a rășinului sistem al colonialismului s-a și pus la ordine zilei ca o problemă din cele mai acute și actuale. (Aplauze).

A început noua perioadă a istoriei mondiale, perioada președ de Lenin, cînd popoarele Orientului își pun activ la lucru forțele destinale întregii lumi, devin un nou factor puternic în relațiile internaționale. Spre deosebire de perioada antebelică partea covîșitoare a țărilor Asiei actuale acum pe arena mondială ca state suverane sau ca state care își apără cu dîrzenie dreptul la o politică externă de sine stătătoare. Relațiile internaționale au depășit cadrul relațiilor dintre statele populare îndobîzite cu popoare de rasă albă și încep să capete caracterul unor relații cu adevărat mondiale.

Cucerirea libertății politice de către popoarele fostelor colonii și semicolonii este prima și principala premiză a independenței lor depline, adică a obținerii independenței economice. Țările Asiei care s-au eliberat păsesc pe calea creării unei industrii proprii, a pregătirii unei intelectualități tehnice proprii, a ridicării nivelului de trai al poporului, a restabilirii și dezvoltării culturii lor naționale seculare. În fața țărilor care au pornit pe drumul unei dezvoltări noi război. Dacă clase muncitoare va acționa ca o singură forță organizată, dacă ea va da dovadă de o voință fermă, nu va fi război.

Monopolii sînt interesați în continuarea politică „de pe poziții de forță”, lor nu le convine lichidarea „războaielor reci”. De ce? Pentru că așteptarea lăstării războaielor servise ca mijloc de justificare a expansiunii imperialiste, ca mijloc de intimidare a maselor populare, de întărire a conștinței lor în scopul de a justifica majorarea impozitelor care sînt apoi folosite pentru cucerirea „războaielor reci”, constituie un mijloc de menținere a industriei de război la un înalt nivel și de stocare a unor uriașe profituri.

Firește că așa-numitul „ajutor” destinat țărilor slab dezvoltate este acordat în anumite condiții politice, în condițiile atingerii acestor țări în blocurile militare agresive, ale semărilor unor pace militare comune, în condițiile sprijinirii politicii externe americane, în scopul de a cucerii dominația mondială sau, după cum spun înșii imperialiștii americani, a „conducerii mondiale”. S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad, sînt nu numai grupări militare și politice agresive, ci și un instrument de înrobire, o nouă formă de exploatare — colonială prin caracterul ei — a țărilor slab dezvoltate. Este doar împedec pentru țările lor ca să nu Pakistanul și Taiwanul, în cadrul S.E.A.T.O., și nu Irakul, Iranul și Turcia în cadrul pactului de la Bagdad conduc politica.

Crearea unor asemenea blocuri și opunerea unor țări altora reprezintă de asemenea unul din mijloacele de desinare a țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic, o continuare a politicii colonialiste, „dezbină și domnește”, politica de multi-concurență. Prin intermediul pactului de la Bagdad ei încearcă să submineze unitatea țărilor Orientului arăb. Prin intermediul S.E.A.T.O. ei încearcă să dezbină țăările din Asia de sud-est.

Lupta popoarelor din țările Orientului împotriva participării la blocuri este o luptă pentru independența națională. Nu este în-

sub influența acestor fapte înconștinabile. În cercurile influente din occident începe să apară semnele unei anumite dezmetecii. Tot mai mulți oameni din aceste cercuri își dau seama ce joc periculos pentru destinele capitalizmului poate fi un război împotriva țărilor lagărului socialist. Nu începe îndoielă că dacă cercurile guvernante din țările capitaliste vor îndrăzni să deslășească un asemenea război, clase muncitoare și masele muncitoare largi din aceste țări vor trage concluzii decisive în privința orînduirii care împinge perioadă popoarele în războaie singeroase. (Aplauze prelungite). Nu este întîmplător faptul că în ultimul timp putem auzi tot mai des personalități cunoscute din țările burgheze recunoscînd sincer că într-un război în care s-ar folosi arma atomică „nu va exista învingător”. Aceste personalități nu se decid încă să declare că dacă va deslășui un nou război mondial, capitalismul își va găsi moartea în el, dar ele sînt nevoite de pe acum să recunoască deschis că lagărul socialist este de neînvingat. (Aplauze furtivoase).

Posibilitățile forțelor imperialiste slăbesc nu numai pentru că politica agresivă este respinsă de popoarele țărilor lor, ci și pentru că, în ultimul deceniu, imperialismul a suferit o înfrîngere și în Orient, unde se năruie temelii seculare ale colonialismului și unde popoarele pornesc cu toată marea curaj să-și hotărască singure destinele.

Volări independente se deschid perspective istorice spre un viitor mai bun. Pentru crearea unei economii naționale independente și ridicarea nivelului de trai al popoarelor lor, aceste țări, deși nu fac parte din sistemul mondial socialist, pot să se folosească de realizările acestuia. Acum, ele nu trebuie să se ploconesc în fața forțelor lor asuprite pentru a obține utilaj modern. Acest utilaj ele îl pot obține din țările socializmului, fără a-și asuma în schimb vreo obligație cu caracter politic sau militar.

Înaintea faptului existenței Uniunii Sovietice și a celorlalte țări din lagărul socialist, hotărîrea lor de a ajuta țările slab dezvoltate în dezvoltarea lor industrială pe baza de egalitate în drepturi și avantaje reciproce, constituie un serios obstacol în calea politicii colonialiste. Imperialiștii nu mai pot privi țările slab dezvoltate exclusiv din punctul de vedere al posibilității de a stoca profituri maxime. În relațiile lor cu aceste țări ei sînt nevoiți să facă concesii.

Dar încă nu toate țările s-au eliberat de jugul colonial. În stare de dependență colonială și semicolonială continuă să se afle o mare parte a continentului african, unele țări din Asia, precum și din America centrală și de sud. Ele continuă să fie menținute ca anexe agra și de materii prime ale țărilor imperialiste. Nivelul de trai al populației din țările dependente continuă să rămîna extrem de scăzut.

Cresc contradicțiile și se intensifică lupta între puterile coloniale pentru sfere de influență, surse de materii prime și piețe de desfacere a mărfurilor. S.U.A. se străduiesc să aparapeze posesiunile coloniale ale puterilor europene. Vietnamul de sud trece din minile Franței în minile S.U.A. Se deslășurată ofensiva monopolurilor americane împotriva posesiunilor franceze, belgiene și portugheze din Africa. Se gîte ca în trecut bogățiile de petrol ale Iranului se aflau în întregime în minile englezilor, iar nu de mult acestea au fost nevoiți să le împartă cu americanii și lupta se dă în prezent pentru înalțarea totală a englezilor de către monopolii americani. Crește influența americană în Pakistan și în Irak, sub paravanul „liberei inițiative”.

Profund de situația lor dominantă în țările din America centrală și de sud, monopolurile americane imprimă economiei multora dintre ele un caracter unilateral monstruos, extrem de dezavantajos pentru populație, înrădă dezvoltarea lor industrială, le înăbușează în lanțurile grele ale dependenței economice.

În scopul de a-și menține, iar pe aliori și în scopul de a-și restabili dominația de ordinărie, puterile coloniale, recurg la primăria — prin forța armelor — a popoarelor din colonii, reprimare ostilă de istorie. Ele recurg la forme noi de înrobire colonială sub paravanul așa-numitului „ajutor” acordat țărilor slab dezvoltate, ajutor care dă colonialiștilor avantaje foarte mari. Să luăm, de pildă, Statele Unite ale Americii. Se gîte că Statele Unite ale Americii acordă un asemenea „ajutor” în primul rînd sub formă de livrare de armament american statelor slab dezvoltate. Aceasta dă monopolurilor americane posibilitatea de a da de lucru industriei proprii pe seama comenziilor militare. Apoi, producția industriei de război în valoare de miliarde obținută pe seama bugetului, pe seama contribuțiilor americani, este expediată țărilor

slab dezvoltate. Statele care primesc un asemenea „ajutor” sub formă de armament ajung în mod inevitabil în stare de dependență, pornesc pe calea sporirii efectivelor armateilor lor, ceea ce are drept rezultat creșterea impozitelor, scăderea nivelului de trai al populației din țările slab dezvoltate.

Monopolii sînt interesați în continuarea politică „de pe poziții de forță”, lor nu le convine lichidarea „războaielor reci”. De ce? Pentru că așteptarea lăstării războaielor servise ca mijloc de justificare a expansiunii imperialiste, ca mijloc de intimidare a maselor populare, de întărire a conștinței lor în scopul de a justifica majorarea impozitelor care sînt apoi folosite pentru cucerirea „războaielor reci”, constituie un mijloc de menținere a industriei de război la un înalt nivel și de stocare a unor uriașe profituri.

Firește că așa-numitul „ajutor” destinat țărilor slab dezvoltate este acordat în anumite condiții politice, în condițiile atingerii acestor țări în blocurile militare agresive, ale semărilor unor pace militare comune, în condițiile sprijinirii politicii externe americane, în scopul de a cucerii dominația mondială sau, după cum spun înșii imperialiștii americani, a „conducerii mondiale”. S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad, sînt nu numai grupări militare și politice agresive, ci și un instrument de înrobire, o nouă formă de exploatare — colonială prin caracterul ei — a țărilor slab dezvoltate. Este doar împedec pentru țările lor ca să nu Pakistanul și Taiwanul, în cadrul S.E.A.T.O., și nu Irakul, Iranul și Turcia în cadrul pactului de la Bagdad conduc politica.

Creștea și se întărește prietenia și colaborarea dintre popoarele Orientului care au scuturat jugul colonial și popoarele țărilor socializmului. Lucrul acesta a fost demonstrat în mod grăitor de vizitele reprezentanților Indiei și Birmaniei în Uniunea Sovietică și de vizita reprezentanților Uniunii Sovietice în India, Birmania și Afganistan. Ca urmare a acestor vizite s-a confirmat comunitatea de vederi ale Uniunii Sovietice și Republicii Indiei, una din marile puteri ale lumii, precum și Birmaniei și Afganistanului, în problema fundamentală a vieții internaționale actuale — problema menținerii și consolidării păcii generale și a independenței naționale a tuturor statelor.

Primirea excepțional de caldă și cordială făcută reprezentanților marelui popor sovietic a demonstrat în chip grăitor încrederea și dragostea profundă a maselor largi populare din țările Orientului față de Uniunea Sovietică. Arătat învoarea acestei încredere, ziarul egiptean „Al Ahbar” scria recent în mod totuși justificat: „Rusia nu încearcă să cumpere conștința popoarelor, drepturile și libertatea lor. Rusia a ținut popoarele mîna și a spus că popoarele înșii trebuie să dispună de soarta lor, că ea recunoaște drepturile și aspirațiile lor și nu le cere să participe la pacte sau blocuri militare”. Milioane de oameni salută cu căldură lara noastră pentru lupta sa intrinsecă împotriva colonialismului, pentru politica sa de egalitate în drepturi și prietenie între toate popoarele, pentru politica sa externă consecventă de pace.

În timpul timp, din partea noastră au fost întreprinse noi acțiuni importante al căror scop constă în a obține o îmbunătățire radicală a relațiilor sovieto-americane. Ne referim la propunerea cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A., cuprinsă în mesajul adresat de tovarășul N.A. Bulganin președintelui D. Eisenhower.

Durim prietenia și colaborarea cu Statele Unite pe tărîmul luptei pentru pace și securitate a popoarelor, precum și în domeniul economic și cultural. Noi propunem aceasta cu intenții bune, fără nici un gînd ascuns. Am făcut această propunere a noastră nu pentru că Uniunea Sovietică nu ar putea trăi fără un asemenea tratat cu S.U.A. Statul sovietic a existat și s-a dezvoltat cu succes și atunci cînd între Uniunea Sovietică și Statele Unite nu existau nici măcar relații diplomatice normale. Am adresat Statelor Unite propunerea cu privire la tratat, deoarece încheierea unui asemenea tratat ar corespunde celor mai profunde năzuințe ale popoarelor celor două țări de a trăi în pace și prietenie. (Aplauze).

Dacă între Uniunea Sovietică și S.U.A. nu vor fi stabilite relații bune, ci va exista neîncredere reciprocă, aceasta va duce la o mai mare amploare a cursei înarmărilor și la o și mai primejioasă acumularea de forțe de cele două părți. Deseori oare acest lucru popoarele Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii? Desigur că nu.

Decodând inițiativa noastră nu a găsit încă înțelegere și sprijinul evident în Statele Unite, ceea ce arată că în S.U.A. sînt încă puternice pozițiile adeptilor rezolvării prin război a problemelor neregulate și că acești adepiți continuă încă să exercite o presiune puternică asupra președintelui și a guvernului. Vrem să sperăm însă că năzuințele noastre pașnice vor găsi o apreciere mai justă în S.U.A. și că lucrurile vor merge spre mai bine.

Intenționăm, ca și în trecut, să căutăm să obținem o îmbunătățire continuă a relațiilor noastre cu Marea Britanie și Franța. Țările noastre, situate în Europa, au multe interese comune și, în primul rînd, grila comună de a nu îngădui un nou război. După cum se știe, cele două războaie mondiale au început în Europa. Focul lor a fost Germania militaristă. Popoarele Uniunii Sovietice, Franței, Angliei, împreună cu popoarele Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Belgiei, Albaniei și ale celorlalte state europene au vărsat mult sînge pentru zdrobirea dumanului comun și pentru asigurarea păcii. Considerăm că U.R.S.S., Anglia și Franța, ca mari puteri europene, trebuie să păzească cu atenție bunul pe care îl constituie pacea, să facă tot posibilul pentru preîntîmpinarea unui nou război. Este important să se amintescă acest lucru to-

zarmarea — lată trei probleme deosebit de importante a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trăinică și îndelungată. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar corespunde intereselor vitale ale tuturor țărilor mari și mici din Europa și ar constitui totodată o garanție trăinică a păcii în întreaga lume. În același timp, aceasta ar permite să se rezolve și problema germană. Situația actuală în care se află această problemă nu poate să nu strimăscă alarmă. Germania continuă să rămîna scindată, se forțează înarmarea Germaniei occidentale. Nu este un secret faptul că refacînd militarismul german, fiecare din cele trei puteri occidentale urmărește propriile sale scopuri. Dar cine cîștigă de pe urma acestei politici miopae? În primul rînd forțele imperialiste din Germania occidentală. Pentru cei care pierd, trebuie situată pe primul loc Franța. Printre altele de politică se face încercări de a o cobori la nivelul unei puteri de rangul al treilea. Se conturează cu tot mai multă claritate o nouă axă — Washington-Bonn — care agravează pericolul de război.

În actuală situație există reale posibilități de a rezolva problema germană într-un alt mod, în interesul păcii și securității popoarelor, inclusiv în interesul poporului german. Puterea statului sovietic iubitor de pace a crescut fără precedent. Țările din Europa de sud-est, care pe vremuri erau jurnitoare de materii prime și de rezerve umane pentru Germania, reprezintă împănă cu U.R.S.S. o barieră trăinică împotriva unei eventuale agresiuni a revansarilor germani. Austria, în trecut, aliată Germaniei, a proclamat politica de neutralitate. În toate țările din Europa occidentală acționează forțe iubitoare de pace. Chiar în Germania raportul de forțe este altul. Republica Democrată Germană, care nu doare război, s-a înălțat în așa măsură, încît în prezent nu se mai poate vorbi de rezolvarea problemei germane fără participarea ei, sau pe seama intereselor ei. În Republica Democrată Germană, clasa muncitoare de multe milioane împreună cu celelalte forțe patriotice, se ridică tot mai activ împotriva transformării Germaniei într-un focar al unui nou război.

Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, renunțarea la acordurile de la Paris, apropierea celor două state germane — să stabilizeze colaborării între ele — aceasta este calea sigură de rezolvare a problemei germane. Se știe că anumite cercuri vor să rezolve problema germană fără participarea germanilor înșiși și în dauna intereselor fundamentale ale poporului german. Nu începe îndoielă că această politică este sortită eșecului. (Aplauze).

Încețarea cursei înarmărilor rămîne una din problemele de cea mai mare importanță, de importanță vitală pentru omenie. Desigur aceasta este o problemă complicată dar cu sînt mai perseverenți și mai energice trebuie căutată soluția ei.

Nimeni nu poate să spună că Uniunea Sovietică a depus puține eforturi pentru a urmî problema dezarmării din punctul de vedere al cunoașterii propunerii Uniunii Sovietice din 10 mai 1955, măsurile ei pentru reducerea forțelor ei armate și altele. Nu se poate însă spune același lucru despre puterile occidentale. A fost suficient ca Uniunea Sovietică să accepte propunerile Angliei, Franței și S.U.A. cu privire la cele două etape ale dezarmării și la nivelurile limită ale forțelor armate, ca puterile occidentale să înceapă să bată în retragere, ele nu numai că au reluat să accepte propunerile concrete ale Uniunii Sovietice, dar s-au deis chiar de propozitii lor propuneri.

După cum se vede, nici și-a spus cuvințul influența celor mai înverșunai adepiți al politicii „de pe poziții de forță”, care caută să tracă din nou la ofensivă și să implice deslășirea încercărilor internaționale, deslășirea cursei se contura. Firește că statele iubitoare de pace au trebuit să tragă din aceasta concluziile cuvenite și să continue să întărească securitatea țărilor lor.

Fiind nevoite să-și unească forțele și resursele, statele noastre au încheiat Tratatul de la Varșovia care constituie un important factor stabilizator în Europa. Ele sînt ferm hotărîte să facă uz de toate forțele lor pentru a ocroti viața pașnică a popoarelor

lor și a împiedica o nouă conflagrație militară în Europa.

În ceea ce privește problema dezarmării, noi nu ne vom cruța eforturile pentru a rezolva această problemă importantă.

Vom continua să luptăm și de acum înainte pentru a obține încetarea cursei înarmărilor, interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Pînă la realizarea unui acord în problemele principale ale dezarmării nu declarăm gata de a adopta unele măsuri parțiale în acest domeniu, de exemplu, încetarea experiențelor cu arma termucleară, nelăgăduirea armei atomice în armamentul trupelor aflate pe teritoriul Germaniei, reducerea bugetelor militare. Realizarea unor asemenea măsuri de către state ar putea netezi calea în vederea unei înțelegeri asupra altor probleme, mai complexe, ale dezarmării.

Uniunea Sovietică este ferm hotărîtă să facă tot ceea ce este necesar pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

Pentru întărirea cauzei păcii în întreaga lume ar avea o uriașă însemnătate stabilirea de relații trăinice de prietenie între cele două mari puteri ale lumii — Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii. Noi sîntem de părere că dacă la baza relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A. ar sta cunoștințele cinci principii ale coexistenței pașnice, acest lucru ar avea o importanță cu adevărat remarcabilă pentru întreaga omenie și ar fi firește de folos poporului S.U.A. în aceeași măsură ca și popoarele U.R.S.S. și tuturor celorlalte popoare. Aceste principii — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunea, neamestecul reciproc în treburile interne, egalitatea și avantajul reciproc, coexistența pașnică și colaborarea economică sînt astăzi împărțite și sprijinite de 30 de state.

În timpul timp, din partea noastră au fost întreprinse noi acțiuni importante al căror scop constă în a obține o îmbunătățire radicală a relațiilor sovieto-americane. Ne referim la propunerea cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A., cuprinsă în mesajul adresat de tovarășul N.A. Bulganin președintelui D. Eisenhower.

Durim prietenia și colaborarea cu Statele Unite pe tărîmul luptei pentru pace și securitate a popoarelor, precum și în domeniul economic și cultural. Noi propunem aceasta cu intenții bune, fără nici un gînd ascuns. Am făcut această propunere a noastră nu pentru că Uniunea Sovietică nu ar putea trăi fără un asemenea tratat cu S.U.A. Statul sovietic a existat și s-a dezvoltat cu succes și atunci cînd între Uniunea Sovietică și Statele Unite nu existau nici măcar relații diplomatice normale. Am adresat Statelor Unite propunerea cu privire la tratat, deoarece încheierea unui asemenea tratat ar corespunde celor mai profunde năzuințe ale popoarelor celor două țări de a trăi în pace și prietenie. (Aplauze).

Dacă între Uniunea Sovietică și S.U.A. nu vor fi stabilite relații bune, ci va exista neîncredere reciprocă, aceasta va duce la o mai mare amploare a cursei înarmărilor și la o și mai primejioasă acumularea de forțe de cele două părți. Deseori oare acest lucru popoarele Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii? Desigur că nu.

Decodând inițiativa noastră nu a găsit încă înțelegere și sprijinul evident în Statele Unite, ceea ce arată că în S.U.A. sînt încă puternice pozițiile adeptilor rezolvării prin război a problemelor neregulate și că acești adepiți continuă încă să exercite o presiune puternică asupra președintelui și a guvernului. Vrem să sperăm însă că năzuințele noastre pașnice vor găsi o apreciere mai justă în S.U.A. și că lucrurile vor merge spre mai bine.

Intenționăm, ca și în trecut, să căutăm să obținem o îmbunătățire continuă a relațiilor noastre cu Marea Britanie și Franța. Țările noastre, situate în Europa, au multe interese comune și, în primul rînd, grila comună de a nu îngădui un nou război. După cum se știe, cele două războaie mondiale au început în Europa. Focul lor a fost Germania militaristă. Popoarele Uniunii Sovietice, Franței, Angliei, împreună cu popoarele Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Belgiei, Albaniei și ale celorlalte state europene au vărsat mult sînge pentru zdrobirea dumanului comun și pentru asigurarea păcii. Considerăm că U.R.S.S., Anglia și Franța, ca mari puteri europene, trebuie să păzească cu atenție bunul pe care îl constituie pacea, să facă tot posibilul pentru preîntîmpinarea unui nou război. Este important să se amintescă acest lucru to-

zarmarea — lată trei probleme deosebit de importante a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trăinică și îndelungată. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar corespunde intereselor vitale ale tuturor țărilor mari și mici din Europa și ar constitui totodată o garanție trăinică a păcii în întreaga lume. În același timp, aceasta ar permite să se rezolve și problema germană. Situația actuală în care se află această problemă nu poate să nu strimăscă alarmă. Germania continuă să rămîna scindată, se forțează înarmarea Germaniei occidentale. Nu este un secret faptul că refacînd militarismul german, fiecare din cele trei puteri occidentale urmărește propriile sale scopuri. Dar cine cîștigă de pe urma acestei politici miopae? În primul rînd forțele imperialiste din Germania occidentală. Pentru cei care pierd, trebuie situată pe primul loc Franța. Printre altele de politică se face încercări de a o cobori la nivelul unei puteri de rangul al treilea. Se conturează cu tot mai multă claritate o nouă axă — Washington-Bonn — care agravează pericolul de război.

În actuală situație există reale posibilități de a rezolva problema germană într-un alt mod, în interesul păcii și securității popoarelor, inclusiv în interesul poporului german. Puterea statului sovietic iubitor de pace a crescut fără precedent. Țările din Europa de sud-est, care pe vremuri erau jurnitoare de materii prime și de rezerve umane pentru Germania, reprezintă împănă cu U.R.S.S. o barieră trăinică împotriva unei eventuale agresiuni a revansarilor germani. Austria, în trecut, aliată Germaniei, a proclamat politica de neutralitate. În toate țările din Europa occidentală acționează forțe iubitoare de pace. Chiar în Germania raportul de forțe este altul. Republica Democrată Germană, care nu doare război, s-a înălțat în așa măsură, încît în prezent nu se mai poate vorbi de rezolvarea problemei germane fără participarea ei, sau pe seama intereselor ei. În Republica Democrată Germană, clasa muncitoare de multe milioane împreună cu celelalte forțe patriotice, se ridică tot mai activ împotriva transformării Germaniei într-un focar al unui nou război.

Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, renunțarea la acordurile de la Paris, apropierea celor două state germane — să stabilizeze colaborării între ele — aceasta este calea sigură de rezolvare a problemei germane. Se știe că anumite cercuri vor să rezolve problema germană fără participarea germanilor înșiși și în dauna intereselor fundamentale ale poporului german. Nu începe îndoielă că această politică este sortită eșecului. (Aplauze).

Încețarea cursei înarmărilor rămîne una din problemele de cea mai mare importanță, de importanță vitală pentru omenie. Desigur aceasta este o problemă complicată dar cu sînt mai perseverenți și mai energice trebuie căutată soluția ei.

Nimeni nu poate să spună că Uniunea Sovietică a depus puține eforturi pentru a urmî problema dezarmării din punctul de vedere al cunoașterii propunerii Uniunii Sovietice din 10 mai 1955, măsurile ei pentru reducerea forțelor ei armate și altele. Nu se poate însă spune același lucru despre puterile occidentale. A fost suficient ca Uniunea Sovietică să accepte propunerile Angliei, Franței și S.U.A. cu privire la cele două etape ale dezarmării și la nivelurile limită ale forțelor armate, ca puterile occidentale să înceapă să bată în retragere, ele nu numai că au reluat să accepte propunerile concrete ale Uniunii Sovietice, dar s-au deis chiar de propozitii lor propuneri.

După cum se vede, nici și-a spus cuvințul influența celor mai înverșunai adepiți al politicii „de pe poziții de forță”, care caută să tracă din nou la ofensivă și să implice deslășirea încercărilor internaționale, deslășirea cursei se contura. Firește că statele iubitoare de pace au trebuit să tragă din aceasta concluziile cuvenite și să continue să întărească securitatea țărilor lor.

Fiind nevoite să-și unească forțele și resursele, statele noastre au încheiat Tratatul de la Varșovia care constituie un important factor stabilizator în Europa. Ele sînt ferm hotărîte să facă uz de toate forțele lor pentru a ocroti viața pașnică a popoarelor

mai acum, cînd reînvierea Wehrmachtului revansard vest-german se accelerează creînd o primejdie directă pentru securitatea tuturor popoarelor europene.

Interesele asigurării unei păci trăinice și a securității în Europa nu sînt trecătoare pentru țările noastre. Ele creează o temeră de nădejde pentru înțelegere reciprocă colaborare, pentru dezvoltarea comerțului legăturilor multilaterale între U.R.S.S., Anglia și Franța.

Uniunea Sovietică va manifesta o grijă permanentă pentru a lărgi și întări și pe viitor prietenia și colaborarea cu țările Orientului. Putem reieși cu satisfacție că s-au stabilit relații bune, prietenești, între noi și Republica India și sîntem siguri că aceste relații au un mare viitor. Salutăm năzuința popoarelor țărilor arabe de a-și salvagarda independența națională. Credem de asemenea că și în Iran, Turcia și Pakistan se va înțelege că relațiile normale cu U.R.S.S. corespund intereselor vitale ale acestor țări.

Principiul nostru neîmînat este de a dezvoltă și întări relațiile prietenești cu toate țările care, ca și noi, doresc să mențină pacea.

Punctul nostru de vedere este că în condițiile actuale, cînd există grupări militare, nu sînt nici pe departe epuizate posibilitățile de îmbunătățire a relațiilor între state și în special dintre vecini.

În această ordine de idei trebuie subliniat însemnătatea unor tratate de neagresiune sau tratate de prietenie a căror încheiere ar contribui la înălțarea suspensiunii și neîncrederei existente în relațiile dintre state, la înăsănoșirea situației internaționale. În ceea ce o privește, Uniunea Sovietică este gata să încheie asemenea tratate cu statele corespunzătoare.

Pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre țări are o mare însemnătate lărgirea legăturilor de afaceri și culturale. Din partea guvernului sovietic se face tot ce este posibil pentru a contribui la dezvoltarea multilaterală a unor astfel de legături. Putem constata cu satisfacție că în ultimul timp s-au intensificat considerabil contactele de afaceri, schimbul de diferite delegații între Uniunea Sovietică și o seamă de alte țări. Am trecut au vizitat Anglia delegații sovietice ale lucrătorilor din industria ușoară, construcții, agricultură, conduse de membri ai guvernului, reprezentanți ai organizațiilor sindicale, numeroși oameni de știință și cultură, precum și delegații sportive. Guvernul englez a sprijinit această lărgire a legăturilor. Delegațiile sovietice au fost bine primite în Anglia. Este de preapaus că nici cetățenii englezi care au vizitat Uniunea Sovietică, aînt în cadrul delegațiilor ei și individual, nu pot să se plîngă de o primire proastă în țara noastră. În același spirit se dezvoltă legăturile dintre Uniunea Sovietică și Franța, Suedia, Finlanda, Norvegia și alte țări.

Anul trecut s-a procedat de asemenea la un schimb de delegații cu S.U.A. În mod special

plăcând tot mai mare dezvoltarea ramurii care satisfac direct cererile crescânde ale populației. În prezent, fiind dispunăm de o puternică industrie grea dezvoltată sub toate aspectele, s-a creat posibilitatea practică să facem să progreseze într-un ritm rapid

(Continuarea în pag. 5-a)

Trebuie spus că în cheltuirea metalului se face multă risipă. Metalul este folosit în numărul acela unde el este într-adevăr necesar, ci și acolo unde pot fi folosiți cu succes înlocuitorii. Constructorii de mașini economisesc o imensă cantitate de metal prin reducerea greutateii și gabaritului mașinilor, prin folosirea de oțeluri albe aliate

plăoarea pot mai mare dezvoltarea ramur
care satisfac direct cererile crescânde
populației. În prezent, fiind dispunăm d
puternică industrie grea dezvoltată sub to
aspectele, s-a creat posibilitatea practica
facem să progreseze într-un ritm rapid

(Continuarea în pag. 5-a)

CONGRESUL AL 20-LEA AL P. C. U. S.

Raportul tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din pag. 4-a)

numai producția mijloacelor de producție și a producției obiectelor de consum popular. Este suficient să arătăm că în 1950 se vor produce aproape de 3 ori mai multe bunuri

3. Ridicarea înzestrării tehnice a transportului și a telecomunicațiilor

Dezvoltarea transportului și a telecomunicațiilor are o importanță uriașă pentru economia națională. În cel de al 5-lea cincinal, înzestrarea tehnică a transportului a crescut. S-au îmbunătățit — organizarea muncii și exploatarea — mijloacelor de transport. Sarcina trasată de Congresul al XIX-lea al Partidului, transportului feroviar, maritim și auto cu privire la transporturile de mărfuri a fost îndeplinită cu succes.

Relevând aceste succese trebuie să recunoaștem că din punct de vedere tehnic transportul feroviar a rămas în urmă. În transportul feroviar se folosește în cea mai mare parte tracțiunea cu locomotive, deși se știe că tracțiunea cu locomotive este puțin economică deoarece randamentul ei este de 4—5 la sută în timp ce randamentul tracțiunii electrice este de 16—18 la sută.

Trăcerea circulației trenurilor la tracțiunea electrică va permite să se sporească considerabil capacitatea de transport și traficul la liniile de cale ferată și să se îmbunătățească condițiile de exploatare în transport. Folosindu-se tracțiunea electrică, consumul de combustibil se reduce de 3—4 ori în comparație cu tracțiunea cu abur. Potrivit datelor Comisiei de Stat a Planificării și ale Ministerului Căilor de Comunicații al U.R.S.S., trecerea la tracțiunea electrică pe linia Moscova—Vladivostok va permite să se economisească cel puțin 18 milioane tone de cărbune și să se reducă cheltuielile de exploatare cu peste 2,7 miliarde ruble pe an. În comparație cu tracțiunea cu abur. Calculul arată că investițiile capitale pentru electrificarea acestei linii pot fi amortizate în cel mult 4 ani.

Cu toată importanța și necesitatea acestui lucru, conducătorii transportului feroviar nu numai că nu au dus lupta pentru realizarea electrificării, dar nu au folosit integral nici macar fondurile alocate în aceste scopuri. În cincinalul încheiat au fost electrificate în total 2.267 kilometri de linii ferate, adică 56 la sută față de sarcina cincinalului. În tot cursul cincinalului, an de an, Ministerul Căilor de Comunicații a folosit incomplet fondurile ce i-au fost alocate pentru construcții capitale pe baza planurilor anuale. Conducătorii ministerului dau dovadă de un vâdit conservatism în problemele reconstrucției tehnice a transportului.

Electrificarea căilor ferate este o verigă dintre cele mai importante a reconstrucției tehnice a transportului feroviar și a dezvoltării acestuia pe baza tehnicii celei mai înalte. Timpul seama de uragă însemnată a acestui lucru pentru economia națională. Comitetul Central al partidului a adoptat o astfel de rezoluție: „Cu privire la planul general de electrificare a căilor ferate” calculat pentru 15 ani.

Acest plan prevede electrificarea de cel puțin 40.000 kilometri de linie de cale ferată pe o distanță totală de 40.000 kilometri. (Aplauze).

Odată cu electrificarea căilor ferate, pentru ridicarea nivelului de înzestrare tehnică a transportului feroviar are o mare însemnătate introducerea rapidă a locomotivelor Diesel în locul locomotivelor cu abur. În prezent, volumul producției și capacitatea locomotivelor Diesel fabricate sunt cu totul insuficiente. De aceea, în septembrie 1955, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat o hotărâre cu privire la reorganizarea mai multor uzine constructoare de mașini de transport în vederea producției de locomotive Diesel.

4. Problemele justei repartizării a forțelor de producție

Sarcinile sporirii continue a volumului producției industriale cer imperios să fie atrase în circuitul economic noi surse de materii prime, combustibil, energie electrică și, în primul rând, să fie mobilizate uriașele resurse naturale din regiunile răsăritene ale țării.

Trebuie amintit că în regiunile răsăritene sunt concentrate până la 75 la sută din totalul rezervelor de cărbune existente în U.R.S.S. și până la 80 la sută din rezervele de energie hidroelectrică, patru cincimi din bogățiile forestiere, principalele rezerve de metale nferoase și rare, uriașe rezerve de materii prime pentru industria chimică, minereuri ferace și materiale de construcție.

După cum arată experiența, extracția de cărbune și producția de energie electrică sînt mai eficiente din punct de vedere economic în răsăritul decât în partea europeană a U.R.S.S. Este suficient, de pildă, să apunem că cheltuielile de investiții pentru o tonă de cărbune extras în plus în cel de al 5-lea cincinal a fost de 2,5 ori mai mică în bazinele Siberiei răsăritene și de 1,5 ori mai mică în Kuzbass decât în Donbas. Anul trecut, prețul de cost al unei tone de cărbune a fost în Kuzbass aproape de 1,5 ori mai mic decât în Donbas. În 1950 se prevede să se extragă în Kuzbass 80 de milioane de tone de cărbune. Aceste 80 de milioane de tone vor costa statul cu 2,4 miliarde de ruble mai puțin decât această cantitate de cărbune extrasă în Donbas.

Un al doilea exemplu de același fel. Pe fluviul Angara se construiește hidrocentrala de la Bratsk cu o putere de 3.200.000 kw. Ea va produce 22 de miliarde kw de energie electrică pe an, adică altfel spus produce un loc hidrocentrală de la Kuibisev și Stalingrad, cele mai mari hidrocentrale din partea europeană a U.R.S.S. Or, construirea hidrocentralii de la Bratsk va costa de două ori prețul de cost al energiei electrice produse într-un an la hidrocentrala de la Bratsk va fi de 200 de milioane de ruble mai mic decât la hidrocentrala de la Kuibisev și Stalingrad.

Iată, tovarăș, că de avantajos este pentru noi să valorificăm pe scară mai largă resursele energetice din răsărit. În următorii

de consum popular decât în 1950. Partidul face și va face și în viitor totul pentru ca nevoile oamenilor sovietici să fie satisfăcute mai deplin și mai bine — și vede în aceasta principala sa obligație în fața poporului.

Extinderea folosirii locomotivelor electrice și a locomotivelor Diesel, îmbunătățirea gospodăriei căilor ferate, automatizarea și centralizarea conducerii mișcării și alte măsuri vor permite să se sporească capacitatea de transport a căilor ferate.

Trebuie extinsă prin toate mijloacele transportul maritim și fluvial, al căror volum reprezintă numai 12 la sută din traficul global al mărfurilor în țară, ceea ce este cu totul nesatisfăcător.

În ritm mai rapid trebuie dezvoltat transportul aerian și prin conductă.

În ultimii cinci ani al 5-lea cincinal, traficul de mărfuri în transportul auto a crescut de mai bine de două ori. Aceasta este însă puțin. Transportul auto dispune de uriașe rezerve nefolosite. Una din cele mai serioase lipuri este facilitarea lui de muncitori. La noi s-au format o mulțime de gospodării auto-muncitore, de care se crămponează conducătorii a numeroase întreprinderi și instituții. Este suficient să spunem că 85 la sută din numărul total al gospodăriilor auto au dispun până la zece mașini. Aceasta constituie principala cauză pentru care anul trecut, de pildă, aproximativ jumătate din numărul autocamionelor nu au fost folosite iar partea în funcțiune a parcului auto a efectuat jumătate din parcurs fără încălcare. Trebuie să se pună capăt acestei răstălmășiri în urmă. Gospodăriile auto trebuie concentrate și comasate, ceea ce va avea un mare efect economic. Trebuie dezvoltată prin toate mijloacele construcția de șosele.

Trebuie apăs de asemenea și în folosirea parcului de autoturisme care loc o risipă evidentă. Potrivit practicii stabilite, autoturismele sînt repartizate anilor lucrătorilor. Deseri se întâmplă ca lucrătorii să nu aibă nevoie să plece undeva și autoturismul care li este repartizat să stea. Cu toate acestea sînt menționați unii sau doi șoferi și personal de întreținere. Este necesar să se treacă cu hotărâre la principiile obiective, socialiste în această chestiune, să se lichideze practica repartizării mașinilor anilor lucrătorilor, stabilind un număr strict limitat de mașini personale. Pentru deservirea lucrătorilor din instituții trebuie să existe parcuri de taxiuri de serviciu. Acest lucru este cu atât mai necesar cu cât noi ne va lărgi și pe viitor producția de autoturisme și dacă vor fi menținute vechile rânduieli, numărul personalului de întreținere, și așa foarte mare, va crește și mai mult, ceea ce este cu totul inadmisibil. Desigur că acolo unde este necesar trebuie repartizate mașini individuale, dar lucrurile trebuie făcute în așa fel ca lucrătorii cărora le sînt repartizate aceste mașini să învețe bine să le conducă și înșiși. Problema repartizării folosirii transportului auto a devenit demult actuală și ea trebuie rezolvată înfrîngînd rezistența birocratilor. Acest lucru este cerut de interesele statului nostru socialist. (Aplauze).

În ultimii ani s-a obținut o oarecare îmbunătățire la muncă telecomunicațiilor. Dar nivelul de dezvoltare a mijloacelor de telecomunicații, în special a liniilor de comunicații cu radiotelefon, telefon și la televiziune nu satisface încă nevoile populației și ale economiei naționale. Trebuie să se dezvolte și să se perfecționeze cu mai multă perseverență mijloacele de telecomunicații, pe baza celor mai noi realizări ale științei și tehnicii.

zece ani trebuie să transformăm Siberia într-o mare bază a Uniunii Sovietice pentru extracția de cărbune și producția de energie electrică, în principala bază a producției ramurilor industriale care necesită mari cantități de energie termică și electrică, în special a producției de aluminiu, magneziu și titan, precum și a electrometaliurgiei, chimiei carbonului și electrochimiei.

Pentru a rezolva cu succes această sarcină economică de cea mai mare importanță, trebuie dezvoltată din plin în răsăritul țării siderurgia. În 1955, Uralsul și Siberia de vest au dat peste 14 milioane de tone de fontă, ceea ce depășește producția de fontă a Angliei. Cu toate acestea sîntine nevoii să aducem în fiecare an din partea europeană a U.R.S.S. câteva milioane de tone de metale ferace în regiunile din răsărit. De aceea trebuie luate măsuri hotărâte pentru accelerarea dezvoltării siderurgiei în Siberia, Kazahstan și Extremul Orient.

Sarcina constă în a crea în următoarele 2—3 cincinale în regiunile Siberiei o a treia bază metalurgică puternică a țării noastre cu o producție de 15—20 milioane de tone de fontă pe an. În legătură cu aceasta este necesar să se elaboreze o schemă generală de dezvoltare și repartizare teritorială a întreprinderilor siderurgice în Siberia, să se desfășoare larg în aceste regiuni lucrări de prospecțiuni geologice, de cercetări științifice și alte lucrări.

În regiunile răsăritene mai continuă a se dezvolta insuficient construcția de mașini. În următorii zece ani va trebui să creștem în răsărit noi mari centre de construcții de mașini, capabile să producă toate tipurile de mașini, mecanisme, aparate și instrumente. Este necesar să se valorifice cu mai multă energie uriașele resurse industriale naturale din răsăritul țării și să se asigure o mai eficientă folosire a acestora în interesul dezvoltării continue a forțelor de producție ale țării.

Trebuie acordată de asemenea atenție unei mai raționale repartizări complexe a industriei pe regiuni economice. Țara noastră este mare și dacă vom dezvolta unilateral industria într-o regiune economică sau alta vom avea în mod artificial transporturile nerăionale și vom crea greutăți în dezvoltarea generală a economiei naționale.

5. Problemele productivității muncii, prețului de cost al producției industriale și construcțiilor capitale

Călușindu-se de cunoașterea teză a lui V. I. Lenin că productivitatea muncii este în ultima analiză lucrul cel mai important pentru victoria noi orânduirii sociale, partidul a luptat și va lupta și în viitor ca să ridice neîncetat productivitatea muncii pe baza progresului tehnicii.

cea trebuie să îmbunătățim neîncetat organizarea muncii și a producției, să lichidăm pierderile de mijloace materiale și de timp de muncă.

Organizațiile de partid și economice trebuie să acorde maximum de atenție problemelor activității economice a întreprinderilor. Este necesar să luptăm cu perseverență pentru o activitate ridicată a fiecărei întreprinderi, pentru reducerea prețului de cost al producției, să respectăm cu cea mai mare strictețe și întru totul regimul de economii, să lămurim pe toate căile hoxrascloftul.

Tovarăși! Construcțiile capitale au o însemnătate foarte mare pentru dezvoltarea continuă a industriei și a întregii economii naționale. În prezent, cînd investițiile capitale anuale vor ajunge la aproape 200 de miliarde de ruble trebuie să acordăm o mai mare atenție problemelor construcțiilor capitale, să trecem temeinic în construcție la metode industriale.

Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au luat în ultimul timp o serie de hotărâri importante cu privire la dezvoltarea și perfecționarea industriei construcțiilor. Se pune problema de a asigura cea mai eficientă folosire a fondurilor alocate pentru construcțiile capitale, de a ridica nivelul conducerii tehnico-organizatorice a lucrărilor de construcție, de a lupta cu hotărâre împotriva dispersării fondurilor, de a reduce considerabil durata și costul construcțiilor. Aceste sarcini nu pot fi îndeplinite decât prin industrializarea construcțiilor, prin folosirea largă a elementelor

lor și construcțiilor prefabricate din beton armat și beton.

În țara noastră amploarea construcțiilor capitale sporște neîncetat, fondurile fixe ale industriei cresc rapid. Paralel cu îmbunătățirea practicii lucrărilor de construcție trebuie să ne preocupăm permanent, ca niște buni gospodari, de o mai bună folosire a capacităților existente. Experiența arată că fără a se recurge la mari investiții suplimentare multe întreprinderi pot să sporească simțitor, iar unele din ele să dubleze și chiar să tripleze producția. Trebuie numai să ne apucăm cum trebuie de aceasta — să procedăm la modernizarea utilităților, să îmbunătățim organizarea producției și a muncii, să folosim mai larg marea forță pe care o reprezintă experiența fruntașilor în producție, inițiativa creatorilor a inventatorilor și a raționalizatorilor.

Gloana noastră clasă muncitoare de multe milioane, precum și inginerii și tehnicienii, cauză ale uriașe asceșme în producția socialistă. O experiență vie a acestei activități este întrecerea socialistă. Întrecerea trebuie desfășurată și mai larg, trebuie să fim seama în permanență că aceasta nu este o campanie ci o operă vie a milioanelor de oameni o mare forță care contribuie mereu la progresul și perfecționarea producției socialiste. Sîntem convinși că muncitorii și muncitorii, inginerii și tehnicienii vor asigura prin muncă lor creșterea îndeplinirea cu succes a celui de al 5-lea plan cincinal. (Aplauze prelungite).

AGRICULTURA

Tovarăși! Pe lângă o industrie puternică, țara noastră trebuie să aibă o agricultură multilateral dezvoltată, capabilă să producă alimente și materii prime agricole în cantități necesare asigurării depline a populației și satisfacerii tuturor celorlalte trebuințe ale statului.

În ultimii ani, ce urmare a dezvoltării economiei socialiste, a ridicării productivității muncii și a reducerii prețurilor cu amănuntul, au sporit considerabil salariul real al muncitorilor și funcționarilor și veniturile colhoznicilor, a crescut puterea de cumpărare a populației.

În aceste condiții, în fața partidului s-a pus sarcina urgentă pentru întregul popor de a spori considerabil producția agricolă. La planurile Comitetului Central al partidului au fost acordate la nivelurile și greutățile serioase din conducerea agriculturii, a fost elaborat un vast program de sporire a producției de cereale și de produse animale.

Partidul nostru, cu sprijinul activ al clasei muncitoare și al întregului popor, a început măsuri importante în vederea avîntului agriculturii. În anul 1954 și 1955 investițiile în agricultură au reprezentat 34,4 miliarde de ruble, adică 138 la sută față de suma totală a investițiilor făcute în agricultură în tot decursul celui de al 4-lea cincinal. În acești doi ani, colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile au primit 404.000 de tractoare (calculat în tractoare convenționale de 15 C.P.), 228.000 de autocamioane, 83.000 de combine cerasiere și o mare cantitate de alte mijloace tehnice.

Producția globală de cereale și plante industriale în U. R. S. S. (în procente față de 1950)

	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Cereale	100	97	113	101	105	129
Flăcarea soarelui	100	97	123	146	106	207
Sfeclă de zahăr	100	114	107	111	95	147
Bumbac brut	100	105	106	108	118	109
În cu fibră lungă (fulor)	100	76	83	64	85	149

Trebuie să subliniem că dacă în primul 3—4 ani al celui de al 5-lea cincinal aproape că nu a existat la noi o creștere a producției de cereale și plante industriale. În schimb, în 1955, datorită aplicării cunoștințelor noastre, producția globală a culturilor agricole a crescut simțitor. În comparație cu 1954, producția de cereale a sporit în 1955 cu 22 la sută, de flăcarea soarelui cu 95 la sută, de sfeclă de zahăr cu 54 la sută, de fulor de în cu 74 la sută. Nu am avut o creștere a producției la hectar la cultura de bumbac. Acest lucru s-a datorat însoțitorii semănătorii de bumbac din cauza înghețurilor, într-o zonă de regiuni, în special în regiunile din zona fără cernoziom, au fost obținute recolte scăzute de cartofi.

1. Economia cerealiară — baza întregii producții agricole

Tovarăși! Partidul a arătat în repetate rânduri că fără existența unei economii cerealiare bine dezvoltate nu se poate dezvolta creșterea animalelor, nu se poate spori producția de plante industriale. Totuși, în această problemă de importanță vitală, conducătorii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. și al Ministerului Sovhozurilor al U.R.S.S. precum și organele de planificare s-au aflat pe o cale vădită greșită. Structura suprafețelor însemnate, care s-a format în ultimii ani, s-a dovedit a fi în contradicție flagrantă cu sarcinile de sporire a producției de cereale. În majoritatea regiunilor țării au fost reduse semnificativ de culturi cerealiare. S-au comis anumite greșeli în introducerea sistemului de asolamente cu terțieri perene a fost aplicat în mod greșit, iar unele au fost însemnate pe suprafețe de milioane de hectare în regiuni în care ele nu dau recolte bogate.

Toate acestea au dus la situația că în 1953 cînd necesitățile în ceea ce privește cerealele au crescut mult în comparație cu perioada dinainte de revoluție, suprafețele însemnate cu culturi cerealiare au fost aproximativ aceleași ca în anul 1913.

Studiind din toate punctele de vedere necesitățile statului în ceea ce privește produsele agricole, planarea din ianuarie 1955 a Comitetului Central al P.C.U.S. a trasat sarcini ca într-un răsălm scurt să se sporească simțitor producția de cereale și ca producția principalilor produse animale să sporească de două ori — două ori și ceva.

Pentru dezvoltarea continuă a agriculturii a avut o însemnătate deosebită valorificarea pămînturilor virgine și înteleșim, întreprinsă pe baza unor hotărâri a partidului, în Kazahstan, Siberia și alte regiuni ale țării. Comitetul Central al P.C.U.S. a trasat sarcina ca până în anul 1956 să fie valorificate cel puțin 28—30 milioane de hectare de pămînturi noi.

Rezolvarea acestor sarcini are o însemnătate istorică pentru statul nostru. Ce vor da țării pămînturile înteleșim? Călele arată că de pămînturile noi vom putea obține anual în medie cel puțin două miliarde puturi de cereale. Avînd o mare cantitate de grîu-marță, provenită de la pămînturile înteleșim, statul poate să pornească cu curaj la o extindere considerabilă a semănăturilor de porumb în Ucraina și în

Pentru a stimula coînteresarea materială a colhoznicilor și colhoznicilor în dezvoltarea producției obștești și pentru a spori producția-marță au fost majorate simțitor prețurile de culegere și achiziționare la cereale, produse animale, cartofi, legume și zarzavaturi, în și cîmpe. În urma acestor măsuri și a creșterii producției-marță, veniturile bănești ale colhoznicilor au sporit în 1954 și 1955 cu 20 de miliarde de ruble.

În Matinele de mașini și tractoare au fost create cadre permanente de mecanizatori, ceea ce are o însemnătate primordială pentru transformarea S.M.T.-urilor în întreprinderi socialiste model. Din orașe și centre industriale au fost trimisi pentru muncă în S.M.T.-uri, colhozuri și sovhozuri multe mii de ingineri, tehnicieni, activiști de partid și de stat. În colhozuri au fost trimisi peste 120.000 de specialiști în agricultură. Peste 30.000 de comunisti nu sînt trimisi din case la șate și recomandați ca președinți de colhozuri. Comitetul Central al partidului de planificare în agricultură, care a deschis inițiativa colhoznicilor. Au fost luate măsuri în vederea îmbunătățirii activității sovhozurilor, a întăririi vechilor gospodăriilor de stat și a creării unor gospodării noi.

Trădarea în viață a măsurilor elaborate de partid în domeniul dezvoltării continue a agriculturii a permis să se facă un prim pas important înainte în sporirea producției de cereale și plante industriale. Aceasta reiese în mod evident din următorul tabel:

	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Cereale	100	97	113	101	105	129
Flăcarea soarelui	100	97	123	146	106	207
Sfeclă de zahăr	100	114	107	111	95	147
Bumbac brut	100	105	106	108	118	109
În cu fibră lungă (fulor)	100	76	83	64	85	149

95 la sută, de sfeclă de zahăr cu 54 la sută, de fulor de în cu 74 la sută. Nu am avut o creștere a producției la hectar la cultura de bumbac. Acest lucru s-a datorat însoțitorii semănătorii de bumbac din cauza înghețurilor, într-o zonă de regiuni, în special în regiunile din zona fără cernoziom, au fost obținute recolte scăzute de cartofi.

Caucazul de nord cu scopul ca aceste regiuni să sporească simțitor producția de carne și lapte, precum și producția de plante industriale.

Într-un termen scurt, în regiunile de valorificare a pămînturilor înteleșim au fost trimise peste 200.000 de tractoare, exprimate în tractoare convenționale de 15 H.P., mii de alte mașini și unelte.

Măsurile partidului cu privire la valorificarea pămînturilor înteleșim s-au bucurat de aprobarea și sprijinul herbinete al întregului popor sovietic. La chemarea Comitetului Central al P.C.U.S. au plecat pentru valorificarea pămînturilor înteleșim și virgine 350.000 de patrioți sovietici care au dat dovadă de vitejie în muncă, demnă de constructorii al comunismului. (Aplauze prelungite).

Îngăduiți-mi ca în numele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice să exprim recunoștința fierbinte comsomolștilor și comsomolștelor, agronomilor, inginerilor, tehnicienilor — tuturor patrioților care au răspuns la chemarea partidului și care participă în mod activ la valorificarea noilor pămînturi. Prin muncă lor plină de abnegație și-au câștigat dragostea și stima întregului popor sovietic. (Aplauze furtive, prelungite).

Dacă am fi în lipsă valorificarea pămînturilor înteleșim prin mutarea obișnuită, ca să zic așa, treptată, a oamenilor muncii în noile regiuni am fi avut nevoie de un uriaș număr de oameni, de numeroase mijloace și de mult timp. În cazul acesta nu am fi reușit desigur să îndeplinim în doi ani sarcina deosebită a 30 de milioane de hectare de noi pămînturi.

După cit se vede, în noul cincinal partidul va trebui să adreseze nu o dată întregii asociații chemări. Va trebui să valorificăm și pe viitor noi regiuni, să construim centrale atomice, termo-electrice și hidro-electrice, uzine, căi ferate. Partidul este convins că glorioșul nostru tineret va răspunde și pe viitor cu înălțare la chemările lui. Tineretul știe că muncă sa la mînaștele construcției ale comunismului are o deosebită însemnătate nu numai pentru generația noastră, ci și pentru generațiile viitoare. (Aplauze prelungite).

Ca urmare a muncii pline de abnegație a colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozilor, datorită participării active a cla-

sii muncitoare, sarcina de valorificare a pămînturilor înteleșim a fost îndeplinită cu succes. În anul 1954 și 1955, în regiunile de valorificare a pămînturilor înteleșim și virgine au fost arate 30 milioane de hectare, iar în întreaga țară au fost arate 33 milioane de hectare de pămînturi înteleșim și virgine. Aceasta este o mare victorie a partidului și a întregului popor sovietic. (Aplauze furtive, prelungite).

Valorificarea pămînturilor înteleșim a permis extinderea considerabilă a suprafețelor cultivate cu cereale. În 1950 culturile cerealiare ocupau în U.R.S.S. o suprafață de 102,9 milioane hectare, iar în 1955 — 126,4 milioane hectare, ceea ce reprezintă un spor de 24 milioane hectare.

Unii tovarăși ar putea să întrebe dacă procedăm fără valorificarea pămînturilor înteleșim în regiuni expuse secetei. Studiarea datelor de care dispunem arată că chiar și în condiții de secete perioadele cultivate cerealelor în Kazahstan, Siberia și în Ural sînt rentabile și justifică din punct de vedere economic. Dacă din cinci ani vom avea numai doi ani de recoltă bună, un an de recoltă mijlocie și doi ani secetoși, este încă cheltuielile relativ mici pe care le necesită culturile de cereale în regiunile respective, este cu puțință să cultivăm cereale în condiții foarte avantajoase și se poate obține grîu ieftin.

Din rezultatele muncii noastre în domeniul valorificării pămînturilor înteleșim se poate trage concluzia că acțiunea întreprinsă de partid de valorificare a noi pămînturi este justă. Ea asigură în cel mai scurt timp o creștere considerabilă a producției de cereale cu cheltuieli minime de forțe și mijloace.

În continuarea acțiunii de valorificare a pămînturilor înteleșim ar trebui să se acorde atenție înaltului Krasnoarsk, regiunii Irkutsk, întregului Habarovsk și Primorie, unde există mult pămînt bun necultivat. Aceasta va permite crearea unei baze cerealiare și zootehnice care să asigure satisfacerea nevoilor Extremului Orient în ce privește produsele agricole pe seama producției locale.

Interesele sporirii producției de cereale au impus schimbarea structurii suprafețelor însemnate, pentru ca paralel cu lărgirea culturilor de grîu, crupă și a altor culturi să fie simțitor extinse suprafețele cultivate cu porumb. Călele arată că pentru creșterea animalelor avem nevoie de cel puțin 4.000.000.000 de puturi de cereale furajere anual. Fără o sporire serioasă a producției de porumb noi nu vom putea obține această cantitate de cereale. De aceea, Comitetul Central a stabilit ca este necesar să fie lărgită suprafața de porumb în 1955 s-au însemnate cu porumb aproximativ 18 milioane de hectare — adică cu 13,6 milioane de hectare mai mult decât în anul 1954.

Extinderea culturilor de porumb a permis să fie simțitor îmbunătățită asigurarea creșterii animalelor cu plante de siloz și cu nutrețuri concentrate. În 1955, colhozurile au însemnate cu 17 milioane de tone mai multe plante de siloz decât în 1954, din care peste 6 milioane de tone de știuleți de porumb conservat.

Ca urmare, în colhozuri au crescut simțitor cantitatea de lapte muls de la o vacă și producția globală de lapte. Potrivit datelor Direcției Centrale de Statistică a U.R.S.S., în ultimele patru luni (de la 1 octombrie 1955 pînă la 1 februarie 1956) cantitatea totală de lapte muls a crescut în colhozuri, în comparație cu aceeași perioadă a anului 1954—1955, în ansamblu pe U.R.S.S. cu 65 la sută, în R.S.S. Ucraineană — de două ori, R.S.F.S.R. — cu 53 la sută, iar în unele regiuni ale R.S.F.S.R., Ucrainei și Kazahstanului, în R.S.S. Uzbek, R.S.S. Azerbaidjan, R.S.S. Tadjiik, R.S.S. Turmenă, R.S.S. Moldovenească producția totală de lapte a crescut de 2—3 ori și chiar mai mult. O astfel de creștere a producției de lapte nu am înregistrat în toți anii puterii sovietice. Nu încercăm îndoielă că aici au jucat un rol hotărîtor porumbul, nou sistem de planificare și sporirea coînteresării materiale a colhoznicilor.

Totodată există destule raioane în care porumbul nu a dat rezultatul așteptat. Cau-

2. Sarcinile dezvoltării continue a creșterii animalelor

Tovarăși! Una din cele mai grele și în același timp una din cele mai urgente sarcini, care s-au ridicat în fața partidului în ultimul timp, este sarcina dezvoltării continue a creșterii animalelor, a sporirii producției și colectării de produse animale. Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul au elaborat și aplică un sistem de importante măsuri economice și organizatorice prin care se urmărește sporirea simțitor și ridicarea productivității animalelor.

Comitetul Central al P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au stabilit că este necesar să fie sporită coînteresarea materială a colhozi-

za nu este decât una singură — atitudinea nepăsătoare a conducătorilor acestor raioane față de cultivarea lui. Este vorba de o parte considerabilă a raioanelor din Bielorussia, Letonia, Lituania, Estonia din regiunile Kostroma, Irkutsk, Tula și din alte câteva regiuni. Se naște întrebarea: nu cumva a greșit Comitetul Central al P.C.U.S. recomandînd această cultură din sudul țării pentru întreaga Uniune Sovietică?

Nu, tovarăși, aceasta nu a fost o greșală. În republicile, în jururile, regiunile, raioanele, colhozurile și sovhozurile unde conducătorii au avut o atitudine serioasă față de această problemă, au studiat particularitățile porumbului, au pregătit cadre colhoznice și sovhoznice, acolo au fost obținute rezultate bune. Și invers, acolo unde cultivarea porumbului a fost lăsată în voia întâmplării, colhozurile și sovhozurile au obținut recolte slabe. În fiecare regiune sînt colhozuri care au obținut recolte bogate de porumb. Voi cita unele exemple din aceste raioane unde porumbul a fost semănat pe suprafețe mari și unde este o cultură nouă.

În colhozul „Stalin” din R.A.S.S. Ciuvaii în 1955 au fost însemnate cu porumb 240 de ha. Recolta de porumb de pe 70 ha. din această suprafață a fost folosită ca adăos de nutreț verde în rația animalelor; de pe 170 de ha. a fost obținută o recoltă bogată de coconi cu știuleți de măturlare, deosebită, ceea ce a permis colhozului să înlozească 8000 tone de nutreț.

CONGRESUL AL 20-LEA AL P. C. U. S.

Raportul tovarășului N. S. HRUȘCIOV

(Urmare din pag. 6-a)

vietic a trebuit să treacă prin două războaie care au pierdut pierderi incalculabile economice naționale și secerarea a multor milioane de vieți omenești.

De aceea, cu toate că bunăstarea materială a poporului nostru a crescut mult, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic mai au multe de făcut pentru a ridica nivelul de trai al populației la o înălțime care să corespundă posibilităților orizontului socialiste și nevoilor mereu crescânde ale oamenilor sovietici.

În ultimii ani, Comitetul Central a luat o serie de măsuri pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului. Totuși, producția a numeroase articole alimentare și industriale importante continuă încă să rămână la noi în urmă față de cererea crescândă. Unele orașe și localități sînt pînă în prezent a-provizionate în măsură insuficientă cu produse alimentare ca, de pildă, carne, lapte, unt, fructe, iar în unele cazuri se tulnuie chiar deficitul în aprovizionarea cu carboți și leșume. Sînt greutăți și în aprovizionarea populației cu unele mărfuri industriale de calitate superioară. Într-o anumită măsură aceasta se explică prin neprimirea organizărilor noastre comerciale, cauza principală este însă volumul insuficient al producției. Sarcina constă în aceea ca, apăsîndu-ne pe creșterea cu precădere a industriei grele, să obținem un avînt puternic în agricultură, să facem să se dezvolte în ritm mai rapid industria ușoară și alimentară.

Tovarăși! În Protecția de Directive cu privire la cel de al 6-lea cincinal este trasă sarcina de a păline o mărare a salariului real al muncitorilor și funcționarilor cu aproximativ 30 la sută, iar a veniturilor cohoznicilor — cu cel puțin 40 la sută.

La împlinirea sarcinii ridicării continue a bunăstării materiale a poporului vor contribui o serie de măsuri trase în ultimul timp de Comitetul Central al partidului.

Recent, Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au dat dispoziții să se pregătească un proiect de hotărîre cu privire la majorarea salariilor categoriilor de lucrători cu salarii mici. Această majorare a salariilor trebuie să fie însoțită paralel cu aplicarea măsurilor generale pentru reglementarea salariilor muncitorilor și funcționarilor din diferitele ramuri ale economiei. Totodată trebuie să fie asigurat un raport just în ceea ce privește nivelul de salarizare a diferitelor grupuri de muncitori potrivit cu calificarea lor și greutatea muncii.

Trebuie spus că în sistemul salarizării și în ceea ce privește stabilirea categoriilor de salarizare există multe deficiențe și contradicții. Minișterele, departamentele și sindicatele nu s-au ocupat cum se cuvine de aceste probleme și au dat dovadă în această privință de multă neglijență. Sînt destul de frecvente cazurile de nivelare a salariilor. Se împlinise jussă ca aceeași muncă să fie plătită diferit în diferite departamente și chiar în cadrul aceluiași departament. Alături de lucrătorii cu salarii mici există o categorie de lucrători — mici, cei drept — în a căror salarizare se fac exagerări cu nimic justificate.

În fața noastră stă o sarcină politică și economică importantă — aceea de a face ordinea cuvenită în retribuția muncii. Trebuie să se aplice consecvent principiul corespondenței materiale personale a lucrătorilor, ținînd minte că împlinirea acestui principiu constituie o condiție foarte importantă pentru creșterea nelenească a producției. Lenin ne-a învățat: „Orice ramură mare a economiei naționale trebuie să se bazeze pe corespondența personală”.

Trebuie îmbunătățite și perfecționate cu perseverență metodele de salarizare. În toate ramurile și curajul lui i s-a decernat titlul de Ero al Uniunii Sovietice. În timpul războaielor el a pierdut o mîna și a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent-colonel. I s-a fixat după moarte o pensie cu care ar fi putut să trăiască bine. Dar, în calitate de comunist, el nu s-a împiedat cu situația de pensionar, s-a dus la Comitetul regional de partid și a cerut să i se dea de lucru într-un sector de luptă — să fie trimis ca președinte de cohozi. El a fost recomandat ca președinte al cohozului „Rasvet”. Tov. Orlovski s-a apucat cu entuziasm de muncă și, sub conducerea lui, cohozul a trecut din rîndul gospodăriilor coșace în rîndul gospodăriilor frunțase. Acum acest cohozi este vestit în întreaga Uniune Sovietică. Iată un exemplu de adevărat patriot comunist. (Aplauze prelungite).

Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au măsuri pentru reglementarea problemei pensilor în așa fel încît categoriile mici de pensii să fie mărite simțitor, iar pensile nejustificate de mari să fie înfructușate reduse. (Aplauze). În viitorul cel mai apropiat se va supune aprobării Sovietului Suprem al U.R.S.S. un proiect de lege unic pe întreaga Uniune cu privire la pensii care va aduce o îmbunătățire radicală în situația pensilor. (Aplauze prelungite).

Este necesar să sporăască grija pentru asigurarea cetățenilor bătrîni care sînt singuri sau care din anumite motive nu pot trăi în stîm unei familii, să se construiască case pentru ei, unde acești oameni care au muncit cinstit în viața lor să poată să bătrînească în adevărat liniștit și asigurată. (Aplauze). Pentru construirea unor astfel de case pot fi folosite totuși corespunzătoare în regiunile pîkorești. Trebuie să se prevadă de asemenea

lărgirea rețelei de case de înaltă și în același timp să se îmbunătățească din toate punctele de vedere plasarea în cîmpul muncii a invalizilor care pot presta o muncă socialmente utilă fără ca sănătatea lor să sufere.

Comitetul Central al partidului comunist își exprimă profunda sa convingere că poporul sovietic — popor constructor — va răspunde la aceste măsuri ale partidului și guvernului printr-un nou și puternic avînt în muncă, în toate ramurile economiei sociale, deoarece numai pe baza creșterii nelenește a producției și ridicării productivității muncii va spori avîntul social, va fi redusă ziua de muncă și va crește neleneșta bunăstare a poporului. (Aplauze prelungite).

Toate aceste măsuri vor necesita, firește, fonduri însemnate. De unde să luăm acele aceste fonduri? Va trebui în primul rînd să folosim o parte din fondurile acumulate în economia națională pe baza creșterii productivității muncii, a aplicării cu strictețe a regulilor de economie, a lichidării tuturor cheltuielilor inutile, a reducerii continue a aparatului administrativ și de conducere. S-ar putea să fie indicat să folosim pentru aceasta și o parte din fondurile care fuseseră destinate anterior acoperirii cheltuielilor statului în legătură cu reducerea prețurilor cu amănuntul. De aceea ar trebui ca în anii următori să se efectueze reduceri de prețuri în proporții mai mici decît în trecut, pentru ca o parte din fondurile planificate pentru reducerea prețurilor să fie îndreptate spre împlinirea măsurilor sus-menționate. (Aplauze).

Partidul consideră că una din sarcinile sale importante este îmbunătățirea radicală a condițiilor de locuit ale oamenilor muncii. Voi, tovarășii, știți ce pagube uriașe a adus războiul țării noastre. Statul a trebuit să cheltuiască sume uriașe pentru refacerea fondului de locuințe distrus. Alocațiile pentru construcția de locuințe se măresc an de an. Astfel, de pildă, în cincinalul trecut investițiile în construcția de locuințe de către stat au fost de aproape 100 de miliarde de ruble, adică de 2,2 ori mai mari decît în cel de al 4-lea cincinal.

S-a făcut mult. Totuși ritmul construcției de locuințe rămîne serios în urmă față de dezvoltarea economiei naționale, față de creșterea orașelor, a centrelor industriale. Pe lîngă aceasta multe ministere și departamente nu îndeplinesc în mod sistematic planurile construcției de locuințe. Nu ne mai putem împăca cu această situație scandaluoasă.

În cel de al 5-lea cincinal, volumul construcției de locuințe în orașe trebuie mărit aproape de două ori în comparație cu cel de al 4-lea cincinal. Urmează să se construiască cu fondurile de stat, alocate conform planului, case de locuit cu o suprafață totală de aproximativ 205.000.000 m.p.; numai în 1956 se vor construi aproximativ 29.000.000 de m.p. Ritmul construcției de locuințe va crește an de an.

După cum știți și D-voastră, Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au condamnat practica metodelor mesageriei și a exagerărilor în construcția de locuințe. Nu putem permite ca milioane de ruble să fie cheltuite pentru ornamente absurde, de dragul gustului prost al unor arhitecți. Este o chestiune de onoare pentru arhitecții noștri să creeze un stil arhitectonic socialist, care trebuie să înlocuiască tot ceea ce a acumulat mai bun în trecut gândirea arhitectonică a omului și să se bazeze în același timp pe realizările cele mai înalte ale arhitecturii sovietice. Este necesar ca clădirile construite să prezinte maximum de confort pentru om, ca ele să fie trainice, economice, frumoase.

Trebuie să îmbunătățim serios organizarea construcției de locuințe, să folosim în acest domeniu metode industriale. Experiența concentrării și comasării organizațiilor de construcții la început la Moscova, iar apoi la Leningrad și Kiev, a dat rezultate foarte bune. Această experiență trebuie răspîndită cu curaj și hotărîre și în celelalte republici și orașe, în diferitele ramuri ale economiei.

Problema îmbunătățirii condițiilor de locuit ale populației în orașe din cele mai mari ca, de pildă, Moscova, Leningrad, Kiev și altele, este legată într-o mare măsură de creșterea populației prin venirea de noi locuitori din alte regiuni ale țării. Exemplul Moscovei, unde în decursul celui de al 5-lea cincinal populația a crescut aproape cu 300.000 de oameni numai prin venirea celor din alte părți, arată că de mare este această creștere a populației. În aceeași perioadă la Moscova s-au construit 4.305.000 de metri pătrați de suprafață locativă. Așa dar, rezultă că deși construcția de locuințe noi se desfășoară pe scară largă, totuși nevoia de locuințe nu se micșorează aproape de loc.

Se știe că în orașele noastre creșterea naturală a populației este foarte mare. În legătură cu aceasta se poate pune capăt practicilor de a aduce în orașe brațe de muncă din alte părți, urmînd ca populația din orașele mari să satisfacă în însăși nevoile sale de brațe de muncă (Aplauze). Împlinirea acestei sarcini nu prezintă greutăți întrucît în orașele mari nu se fac noi construcții industriale, iar în întreprinderile existente tehnica se dezvoltă rapid, tehnologia, producția se perfecționează, productivitatea muncii crește nelenește. Dacă vom obține încetarea aflului de populație din alte regiuni în orașele mari, vom crea condițiile pentru a satisface mai rapid nevoia de locuințe a populației orașenești,

Este de asemenea de dorit să se decongeționeze populația orașelor mari, construind în jurul unor centre ca Moscova, Leningrad, Kiev, Harkov și altele, mici așezări bine amenajate. Ele pot fi construite cu fondurile alocate pentru construcția de locuințe în aceste orașe. Această însemnă că vor trebui construite case bune, confortabile nu chiar pe teritoriul orașelor mari, ci la o distanță depărtată de ele, că vor trebui create acolo asemenea condiții de locuit, încît oamenii să dorească să se mute acolo. În aceste așezări trebuie mutate unele întreprinderi, pentru ca oamenii muncii să poată lucra acolo.

Odată cu construcțiile împlinite de stat, trebuie stimulată pe scară mai largă construcția de case individuale, muncitorii și funcționarii trebuie ajutați să-și construiască case proprii din economiile lor personale, trebuie sporită producția și vânzarea către populație a materialelor de construcții, a elementelor prefabricate complexe pentru case standard.

Nu se acordă destulă atenție nevoilor de trai zilnice ale populației. Pentru a îmbunătăți traiul familiilor sovietice trebuie mărită producția de mașini și articole care ușurează munca în gospodărie — aparate electrice de uz casnic, mașini de spălat, mașini de cusut, ustensile de bucatărie perfecționate, urmîndu-se totodată înlăturarea lor. Trebuie

extinsă rețeaua combinatelor pentru deservirea populației, a spălătorilor, atelierelor de confecțiuni, atelierelor pentru reparația îmbrăcămîntului și încălțămîntului.

Un rol important în îmbunătățirea traiului oamenilor muncii revine alimentației publice.

Prin îmbunătățirea alimentației publice, milioane de femei se vor putea elibera de multe griji casnice, vor avea mai multe posibilități să se ocupe cu o muncă socialmente utilă, să acorde mai multă atenție educației copiilor, ceea ce pentru noi este deosebit de important. De aceea, este necesar să obținem o lărgire simțitoare a rețelei alimentației publice.

În legătură cu aceasta trebuie să se acorde o atenție serioasă unei mai bune organizări a deservirii în cantine, bufete și restaurante, să se obțină reducerea diverselor cheltuieli de regie, îmbunătățirea calității și ieftiniei hranei, să se prepare în cantități mai mari în cantine și restaurante diferite mîncăruri semifabricate pentru a fi vîndute populației, să se folosească mai deplin resursele locale, să se dezvolte gospodăriile auxiliare. Trebuie să se treacă mai hotărît la autoservire, pentru ca înșiși consumatorii să-și alege mîncărurile comandate, să se introducă mai multe autoritate pentru servirea alimentelor. Într-un cuvînt, alimentația publică trebuie organizată în așa fel încît masele largi de oameni al muncii să le fie mai convenabil să se folo-

sească de cantine și bufete decît să cumpere alimente și să-și prepare mîncarea acasă. O bună organizare a alimentației publice în școli are o mare însemnătate pentru sănătatea tinerei generații, pentru îmbunătățirea calității studiilor. Este necesar să se nevesască la dejun școlărilor o mîncare caldă, să se dezvolte rețeaua bufetelor și cantinelor școlare. În viitorul apropiat trebuie rezolvată problema introducerii hranei gratuite și cu preț redus pentru copiii al căror părinte au venituri mai mici. (Aplauze).

O sarcină importantă este îmbunătățirea continuă a ocrotirii sănătății. Succesele noastre în această privință sînt îndebîntă cunoscute. Dar și în acest domeniu există lipsuri mari, mai ales în mediul rural. Sîntem datorți ca în anii următori să realizăm o extindere importantă a rețelei de instituții medicale și o îmbunătățire a activității lor.

În lupta dînsă pentru ridicarea bunăstării poporului nu există sector unde să nu ne aștepte o muncă vastă și care nu suferă înfrîngere. Însemnătatea excepțională a acestei munci nu mai trebuie să fie dovedită întru, alt este vorba de interesele vitale ale poporului. Or, grija pentru binele poporului întotdeauna a fost și va fi în centrul atenției partidului nostru și a guvernului sovietic. (Aplauze furtive, prelungite).

(Continuarea raportului în numărul viitor).

Sedintele din ziua de 15 februarie

(Urmare din pag. 1-a)

Referindu-se la dezvoltarea continuă a industriei din Leningrad, F. R. Kozlov a vorbit despre necesitatea de a se determina mai precis profunzimea ramurilor principale. După părerea lui, nu este rațional ca la Leningrad să se dezvolte producția de produse relativ simple și cu consum mare de metale; minișterele trebuie să acorde atenție menținerii specializării întreprinderilor.

N. S. Patolicev (organizația de partid din R.S.S. Bielorusă) a spus că rezultatele dezvoltării politice, economice și culturale a U.R.S.S. dovedesc că ea a făcut un nou pas înainte, pe drumul sîrmei comuniste. Aceste succese le datorăm activității colective neobosite, principiale, leniniste, a Comitetului Central al partidului. Noi, comunistii, aprobăm și sprijinim din toate puterile această linie a partidului și dorim ca în vastă și complexă lărgirea de conducere a partidului și statului sovietic. Comitetul nostru Central leninist să procedeze și de aici înainte tot alt de principii și colegii ca și în prezent.

Organizația de partid a R.S.S. Bielorusă a deslășat o muncă vastă pentru lărgirea și sîrîngerea îndurilor ei, pentru ridicarea nivelului de conducere a construcției economice și culturale, obținînd anumite rezultate. Planul cincinal al industriei a fost îndeplinit înainte de termen. În acești cinci ani, volumul producției a sporit de peste două ori. O lărgă dezvoltare au luat construcția de mașini și construcția de mașini-unelte.

A sporit considerabil producția de carboți, leșume, lapte, carne și, în special, producția de în. Republica va îndeplini aproximativ în doi ani sarcinile planului cincinal cu privire la dublarea producției de carne și de lapte în cohozuri. Vorbitorul a prezentat date interesante despre dezvoltarea economiei artizanelor agricole: în 1955, 650 de cohozuri din Bielorusia au obținut venituri bănești de 1-2 milioane de ruble, 110 cohozuri — de 2-3 milioane de ruble, 64 de cohozuri — de 3-5 milioane de ruble, iar 12 cohozuri — de 5 și 15 milioane de ruble.

N. S. Patolicev a vorbit despre lipsurile muncii. Comitetul de stat și planificării și Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. care nu tin seama în măsură suficientă de particularitățile diferitelor regiuni ale U.R.S.S. la planificarea dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale.

În perioada dintre congresele al XIX-lea și al XX-lea, a spus I. E. Kalmberzin (organizația de partid a R.S.S. Letone), Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-a călît și s-a întărit și mai mult din punct de vedere ideologic. A crescut rolul organizatoric al organizațiilor de partid în rezolvarea tuturor sarcinilor puse în fața poporului sovietic.

Răsunetul internațional al raportului prezentat de N. S. Hrușciiov la Congresul al 20-lea al P. C. U. S.

R. P. China

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarele „Jenminjiao”, „Guangminjiao”, „Guanjiao” și „Beltzjiao”, care apar la Pekin, au publicat pe prima pagină și sub titluri mari știrile care anunță deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. Știrile anunțînd deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. au fost transmise în repetate rînduri de postul de radio Pekin, precum și de posturile de radio ale altor orașe din China.

R. P. Bulgaria

SOFIA 15 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: Congresul al 20-lea al P.C.U.S. se află în centrul atenției presei bulgare. Toate ziarele au publicat în prima pagină știri amănunțite privind deschiderea Congresului. Ziarul „Otecestven Front” a publicat o scurtă expunere a raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S., prezentat de N. S. Hrușciiov. În această expunere sînt reproduse principalele părți referi-

toare la situația internațională și internă a Uniunii Sovietice.

India

DELHI 15 (Agerpres). — TASS transmite: Știrile consacrate raportului de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S., prezentat la Congresul al 20-lea al partidului de către N. S. Hrușciiov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., ocupă locul principal în presa indiană. Ziarele publice expunerea raportului la loc de frunte, în primele pagini și sub titluri mari. Mai multe ziare publică fotografia tovarășului N. S. Hrușciiov.

„Uniunea Sovietică este gata să înceteze experiențele cu bomba cu hidrogen. Încrederea în coexistența pașnică. Relațiile cu S.U.A. pe baza celor două principii de coexistență. Raportul prezentat de Hrușciiov la Congresul partidului” — acestea sînt titlurile sub care ziarul „Hindustan Times” publică știrile în legătură cu deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. Știri similare au publicat ziarele „Statesman”, „Hindustan Standard”, „Indian Express”, „Hindustan Standard” subliniază în mod deosebit acea parte din raport unde se spune că revoluția nu poate fi exportată sau înfaptușă la comandă. „Times of India” publi-

că următoarele titluri: „Hrușciiov condamnă încercarea de a înmormînta spiritul Genevei. El propune din nou colaborarea între Est și Vest”.

Canada

OTTAWA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele canadiene au anunțat în primele pagini deschiderea Congresului al 20-lea al P.C.U.S. Presa reproduce principalele părți din raportul lui N. S. Hrușciiov, acordînd o deosebită atenție declarațiilor „asupra politicii externe a Uniunii Sovietice” cuprinse în raport. Știrile referitoare la congresele cîtează principiile politicii externe a U.R.S.S., expuse de tovarășul Hrușciiov, declarîndu-se că Uniunea Sovietică nu cîștigă să trăiască în pace și prietenie cu toate popoarele. Știrile subliniază totodată convingerea sa fermă în invincibilitatea puterii uniunii a țărilor lagărului socialist și a ideilor comunismului. Ziarele subliniază acea parte din raportul lui N. S. Hrușciiov unde se arată că Uniunea Sovietică dispune în prezent de toate posibilitățile pentru a ajunge din urmă și a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

